

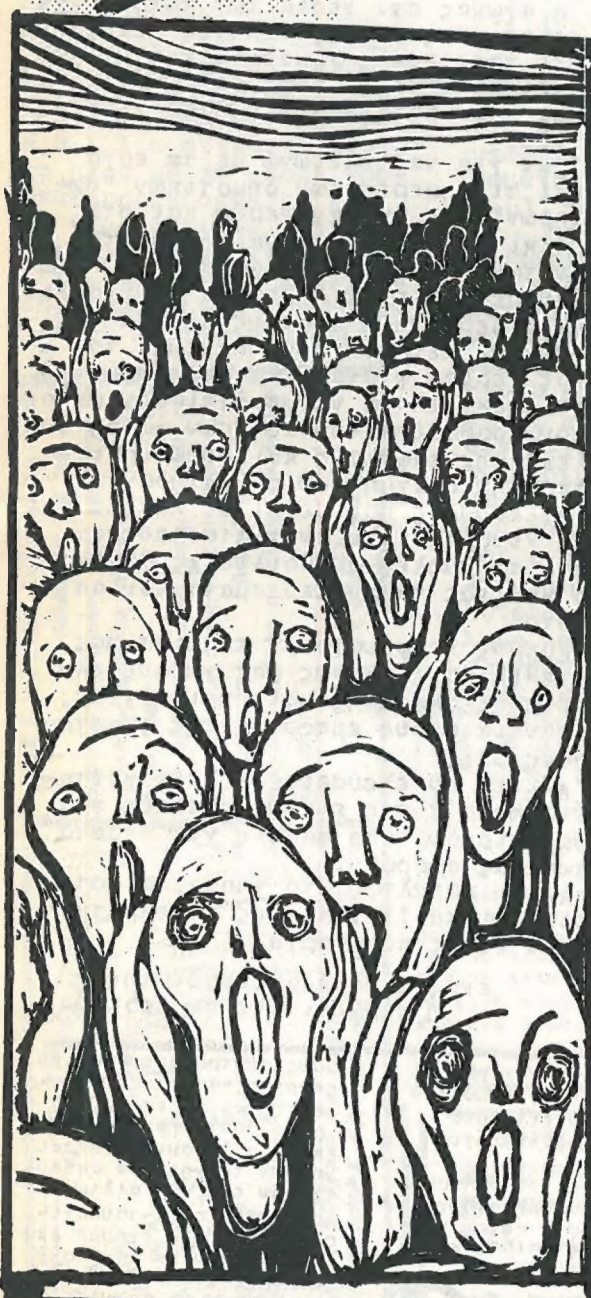
ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΚΟΙΝΗΣ ΨΥΧΙΑΣ

ΔΙΠΛΟ ΤΕΥΧΟΣ
60άρχ
Η τιμή αυτή ισχύει
μόνο για την διακι-
νηση μέσω βιβλιοπω-
λειών και περιπτέρων
στην αμεση, χερι με
χερι διακίνηση η κα-
ταβολή χρημάτων ει-
ναι προαιρετική αν
και βοηθάει πολύ την
συνέχιση της έκδοσης

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΠΟ Αργυρουπολη-Τερψιθεα Ν° 3

S.O.S. ΗΡΩΪΝΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Τα αφεντίνα και οι λακεδες τους δελουν τη νεολαία φυ-το, αποχαυνωμενη, ευνοχι-σμενη απο αισθηματα, δεμενη χειροποδαρα, ανικανη να αν-τισταθει, ανικανη να πολε-μησει για εναν κοσμο διχως δουλους και αφεντίνα. Πως θα επιτευχθουν ολα αυτα; Πάλια η τακτική: -Είναι η τακτική των Ισπανων κομμισταδωρων (κατακτητες αποικιοκρατες: ο Κολομβος και οι συνεχιστες του). Πως αλλι-ως οι μεχρι τοτε λευτεροι Ινκας και Μαγιας θα ανεχο-νταν την 15ωρη δουλεια στα ορυχεια και στο τροπικο λι-πορι αν πρωτα δεν τους ειχαν φλομώσει στην κοκκινη. -Πως αλλιως οι Αγγλογαλλοι αποικιοκρατες θα κρατουσαν παθητικους και υπο του ελεγ-χο τους τους τεραστιους Ασι-ατικους πλυσθημους (Κινεζους Ινδους κ.α.) αν πρωτα δεν τους ειχαν πηξει στο οπιο. -Πως αλλιως η CIA θα καταφε-ρνε να χειραγωγησει το τερα-στιο κυμα νεολαιιστικης εμ-φισθησης που αναπτυχθηκε στις ΗΠΑ στα τελη της δεκα-ετιας του 60 αν πρωτα δεν ειχε φροντισει για την εξα-σφαλιση πηγων ηρωινης (αυτος ηταν ο λογος του πολему στο Βιετναμ: ο ελεγχος του "Χρ-σου τριγωνου"-Καμποτζη, Λαος Βιετναμ-των ναρκωτικων.) Αξιος συνεργος του κρατους στο δολοφονικο του εργο, σταθηκε και το κεφα-λαιο. Η ηρωίνη, το κατα κοινή ομολογια πιο θανατηφορο να-ρκωτικο, δεν είναι αμεσα φυσικο παραγωγο ουτε δημι-ουργηθηκε απο καποιους "περι-θωριακους". Η ηρωίνη κατα-σκευαστηκε στα εργοστασια της BAYER, της γνωστης με-γαλοφαρμακοβιομηχανιας το 1874 και το 1898 προωδεται στα φαρμακεια συνοδευομενη απο διαφημιστικη αφισα: "ΗΡΩΙΝΗ: εναντιον ολων των πονων, καταπραυντικο του βηχα, ιδανικο για την αποτο-ξινωση μορφινομανων".

Το ίδιο ισχύει και για την μορφίνη που κατασκευαστηκε σε ιατρικά εργαστήρια στις ΗΠΑ το 1803. Η μορφίνη τότε διαφημιστικε σαν "το φάρμακο του θεου" και χρησιμοποιηθηκε κατα κο-ρον πανω στους τραυματιες στρατιωτες του Αμερικανικου εμφυλιου πολему. Αποτελεσμα; Ο πολемо τελειωσε αλλα αφη-σε πίσω του 45.000 μορφινο-μανεις, πρωην στρατιωτες. Τα ίδια βεβαια ισχυουν για τα πασης φυσεως βαρβιτουρινα και αμφεταμινες. Ολα τους φτιαχμενα οχι σε καποιες σκοτεινες τρωγλες αλλα στις μεγαλες φαρμακοβιομηχανιες απο εναρτα και επιφανη μελη της "αγιος καπιταλιστικης κοινωνιας": επιστημονες και καπιταλιστες. ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΠΑΣΙΦΑΝΣ: ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ διεξαγουν εναν απρητο πολемо εναντια στην κοινωνια και ιδιαιτερα στην νεολαία (καθως αυτη είναι απο τη φύση της το ριζοσπαστικο-τερο κοινωνικο κομματι). Δεν μινει παρα να αναποδο-σουμε με τον δικο μας ΚΥΡΗ-ΓΜΕΝΟ ΠΟΛΕΜΟ, με την ΚΟΙΝΩ-ΝΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ. ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΚΟΡΟΪΔΙΑ. Η α-παθεια σου μπορεί να σημανει θαντονο του φιλου σου, του παιδιου σου, του δικου σου. Για να κυνηγησεις τους εμπο-ρους απο την πλατεια και τα σχολεια της γειτονιας αρκουν εστω καμια 20αρια αποφασι-σμενοι ανθρωποι με ματσουκια Αρκουν εστω κι αυτοι για να γινει λαμπογυαλο το πρεζομα-γαζο της γειτονιας. Αρκουν αυτοι για να ξυπνησουν την κοιμισμενη κοινωνικη συνει-δηση των VIDEOληπτων συμπε-λιτων μας και μετα να προω-θησουν τις μαζικες "πολιτο-φυλακες" και τις αυτοδιαχει-ριζομενες θεραπευτικες κοι-νοτητες σε καθε γειτονια. ΚΑΙ ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ, εσυ που διαβαζεις αυ-το το δελτιο

μη μου πεις πως ολα αυτα ει-ναι δουλεια της αστυνομιας και των αρμοδιων φορεων. Δεν νομιζω να εισαι τοσο α-φελης. Το ποιοι πουλανε την ηρωίνη "ο κοσμος το 'χει του-μανο κι αυτοι κρυφο καμαρι". Μην κοιτας στην τηλεοραση οταν δειχνει που και που συλ-ληψεις μεγαλεμπορων, τραβα νο-ρωτησεις ποσοι απο αυτους δι-καστησαν και ακομα περισσοτε-ρο ποσοι βρισκονται σημερα στη φυλακη (βλεπεις δεν στε-λνουν τηλεοπτικο συνεργειο στην αποφυλακιση). -Και μετα κανε μια βολτα κα-τα Λαφνι. Εκει που είναι κλει-σμενο το "πρεζακι"-το παιδι του γειτονα σου ιωως-που του κανουν "θεραπεια" με χουφτες βαρβιτουρινα αφηνοντας τον φυτο. -Κανε μια βολτα κατα Κορυδαλ-λο. Εκει μεσα είναι ο πιτσιρι-κας που τον πιασαν με ενα τσιγαριλινκι "μαυρο". Τον κλει-σανε στη φυλακη για να "συνε-τιδεει" και να "επανελθει καθαρος στην κοινωνια" μα να εισαι σιγουρος πως εκει μεσα τα κυκλωματα και τα ανθρωπο-μορφα γουρουνια που λεγονται φυλακες θα φροντισουν να μα-θει και την ηρωίνη και οταν πια θα βγει απο τη φυλακη δεν θα είναι πια ο πιτσιρικας που απο περιεργεια καπνισε ενα τσιγαρο χασις αλλα θα ει-ναι πρεζακιας, θα είναι κλε-φτρονι, θα είναι ρουφιανος της ασφαλειας. -Κι ομως, δεξ τι γραφουν οι φυλακες. Είναι λεει οι ανα-ρχικοι που εχουν σχεση με τη πρεζα. Ποσες φορες ομως οι αναρχικοι δεν χτυπησαν (οπως κανεις αλλος) εμπορους και πρεζομαγαζα πληρωνοντας το κυκλωμα του θαντονο με το μο-νο νομισμα που τους αξίζει: με τη φωτια. Ιωως να μην πετυχαν πολλα πραγματα. Είναι ομως φυσιολο-γικο. Τουλαχιστον κρατησαν ψηλα την αξιοπρεπεια τους ε-νω ταυτοχρονα εδωσαν ενα πα-ραδειγμα δρασης για τους πο-λιτες. Απο την αλλη κατεδειξαν σ' ολους το ρολο του κρατους.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

- ### ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
- Συντομη ιστορια του ελληνικου αναρ-χικου κινηματος (α' μερος/1862-1900)
 - Καλεσμα προς την νεολαία των γηπεδων εναντια στην κρατικη κτηνωδια και εξαθλιωση
 - Αλληλεγκνη στην καλαιστινιανη εξεγερση
 - Εργατικα "ατυχηματα" ή φορος αιματος στο κεφαλαιο...
 - Αναρχισμος... τωρα (κριτικες αναλυσεις)
 - Διεθνεις αναρχικες ειδησεις

τον τελευταίο καιρο γινόμαστε μαρτυρες μιας ολομετωπης κρατικης επιθεσης εναντια σε κοινωνικα κομματια που εξα-κολουθουν να αντιστεκονται στα σχεδια των διαχειριστη-της εξουσιας, που επιδιωκουν τον γενικευμενο εκφασισμο και εξ' αυριανισμο της κοινωνιας. ραδε μεσο επιστρατευεται απ' αυτους: προβοκατορες, απειλες, τραμπουκισμοι: -πρωτα απ' ολα η κατασκευασμενη απο την ασφαλεια προκυρηξη των φυετο "λαϊκων αντιεξουσιαστικων ομαδων". -μεσα απο τις στήλες της "αυριανοφυλλαδας", "αγανακτισμε-νοι πολιτες", "εκπροσωποι του λαουτζικου" (επι μισθωσει ρου-φιανοι) απαιτουν να "σταλουν οι αναρχικοι στην γυαρο, να ξε-βρωμησει ο τοπος". -στην θεσσαλονικη, βαλτοι ασφαλιτες επαγγελονται "βια στην βια των αναρχικων" και απειλουν συγκεκριμενους συντροφους. -χαφιεδομεατζηδες, κουρδιοσμενοι αυριανιστες και φασιστες ε-πιτιθενται εναντια σε μελη της "οργανωση σοσιαλιστικη επα-νασταση" με αφορμη εκδηλωσεις της ΟΣΕ για το "μακεδονικο". Ενα εχουμε να κουιμε σ' ολα αυτα τα σογλανα: αφου η μονη γλωσσα που καταλαβαινεται είναι η φωτια, εμεις εχουμε να σας "πουμε" πολλα ακομα... ειναι καλα οι συγγροι εργατες που ανακαλυψαν την μοιοτοφ...

συνεχ., σελ. 8

ΓΛΥΦΑΔΑ...

το "διασκεδασιοδοχείο"
της τσιμεντούπολης

"ΜΕΣΑ στους στενούς σου δρόμους
που με παν στα ίδια στεκία
που τα γηρίσα και χτες
βραδυ...σπρωχνω να περασω
μπας και βρω μέρος νάραξω
και να ... πω"

Γλυφαδα...το διασκεδασιοδοχείο αυ-
της της τερατούπολης, της πόλης που
απεγνωσμένα επιζητεί να ξεχασεί.να
ξεχασει τις αλλοτριωμένες σχέσεις
της καθημερινότητας, το θωρο στο γα-
μημένο το αφεντικό, το πρεσσαρισμα
στο σχολείο, το μαντρωμα στα τσιμε-
ντενία κουτακία, τον φοβο για τον
διπλανο σου, την μιζερία της καθη-
μερινής επανάληψης, το ότι αυριο ή
μεθαυριο είναι δευτερα και... "πα-
λι μέσα το κεφαλι μαλακές". και με-
σ' όλα αυτά, φαντάσμα θανασιμο πανω
απο το κεφαλι της νεολαίας, η υστα-
"λυση": πρεζα και παραμυθιασμα.

Μπαρ, καφετεριες, φαστοφουνταδικα, δε-
καδες και για καθε γουστο μα ταυτω-
χρονα τοσο πανομοιότυπα μεταξυ
τους: ξενερωτες αγγλιδες μπαργουναν
μ' ένα μαλακωμένο χαμογελο (σημα κα-
τατεθεν προσποίησης και φευτίας) /
"ευνευστατα" γρίλιακία στην εισοδο
με απλανεσ βλεμμα (μερικοί επιμεν-
νουν να φορανε φανελακι και μες
στο καταχειμωνο για να δειχνουν το
"σβατζενεκερ" κορμακι τους / "ιλου-
στρασιον" τυπισες, αποφασισμενες να
πουλησουν ακριβα το μουνι τους, να
ζησουν μια ζωη "αλα Δυναστεία" / το
αφεντικό (δεν χρειαζεται και πολυ
να φαξετε για να το βρειτε, δεν ε-
χετε παρα να δειτε ποιος θα παρει
την πιο γλοιωδη εκφραση οταν μπου-
νε οι μπατσοι.)

Όλα αυτά μια καλοστημενη επιχειρη-
ση, όλα ετσι στημενα ωστε να εξυπη-
ρετουν το "δικαιωμα στην αποχαυνω-
ση", το μονο δικαιωμα που οι εξου-
σιαστες (κυβερνηση και δημοτικη αρ-
χη) αναγνωριζουν στους υπηκοους
τους.

Στα τελη του 19ου αιωνα, το εργα-
τικο κινημα παλευε με το αιτημα
των 3 θωρων, δηλαδη : 8 ωρες δου-
λεια, 8 ωρες ξεκουραση και 8 ωρες
ελευθερο χρονο. (τοτε δουλευαν
10 με 14 ωρες). Μετα απο μακροχρο-
νους και αιματηρους αγωνες, οι ερ-
γατες κερδισαν το θωρο ομως τα α-
φεντικά ηταν ετοιμα να αναπληρω-
σουν την χασουρα: "αδους να εχουν

8 ωρες ελευθερο χρονο, ετσι κι αλ-
λιως κι αυτος δικος μας θα ειναι
και οχι μονο θα ελεγχουμε τον ε-
λευθερο χρονο τους α λ λ α θα τα
κονομαμε κίολας". Ετσι και ο
ελευθερος χρονος μας γινεται εμπο-
ρευμα. τα κονομανε απο καθε τραγου-
δι που ακουμε, απο καθε χορο που χο-
ρευουμε, απο καθε ταινία που βλεπου-
με και οχι μονο αυτο
α λ λ α ΑΥΤΟΙ κανονιζουν το
τι τραγουδι θ' ακουσουμε, τι ταινία
θα δουμε (το 85% της διακογραφικής
και κινηματογραφικής παραγωγής ε-
λεγχεται απο τις πολυεθνικές).

Μεκκα, μητροπολη αυτης της κατα-
στασης ειναι η γλυφαδα, αυτο το δια-
σκεδασιοδοχείο της τσιμεντούπολης.
Ειναι η φωτεισμενη βιτρίνα της, ειναι
το αποκορυφωμα της παρανοίας
της.

ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ: όλα αυτά, οχι σ' ε-
ναν δημο με δημαρχο "δεξιό" ή "δι-
εφθαρμένο" αλλα με δημαρχο "προοδ-
ευτικό", "αριστερο-συμπαταξιακο"
(μεγαλε "ζουφη"). Ήναν δημαρχο που
δεν εβγαλαν βεβαία οι κατοικοι της
"βιτρίνας" της κατω γλυφαδας αλλα
ο κοσμος στις εργατογειτονίες στο
πυρναρι και την περφιθεα (ανω γλυ-
φαδα).

Μεσα σ' όλα αυτά, η κκεδικη δημοτι-
κη πλειψηφία κανει γκελες: ξεκινα
εκστρατεία κατα των ναρκωτικων ορ-
γανωνοντας... λαχειοφορο αγορα (λιγο
ακομα και θα καναν και την επανα-
σταση). Ακομα, ο "συντροφος" ο ριαχ-
χος κατασπαρσεται απο... μενομενο
παπα στο "σπιτι της στοργης" (θα α-
ναφερθουμε σε επομενο τευχος σ' αυ-
το ορφανοτροφείο-κατεργο οπου βια-
ζονται παιδικες φυχες),.

Κατα τα αλλα αγαπητοι συνδημοτες,
ανεχομαστε να μας δουλευουν για το
γκολφ, τα Αστερια και τα 11 χιλια-
δες στρεμματα. Επιτελους, ποτε θα κα-
ταλαβετε πως η δημοτικη αρχη (η ο-
ποια δημοτικη αρχη, αριστερη ή δεξι-
α, χθες, σημερα ή αυριο) δεν προκει-
ται να παει κοντρα σε ισχυρα οικο-
νομικα ή πολιτικα συμφεροντα. ποτε
θα καταλαβετε πως τους 3 παραπανω
χωρους δεν θα μας τους δωσει κα-
νεις αλλα ε μ ε ι ς θα πρεπει να
τους παρουμε.

-ΕΜΕΙΣ θα παρουμε το γκολφ-αυτον
τον πανεμορφο χωρο-και απο κλει-
στο κλαμπ της πλουτοκρατίας θα το
μετατρεφουμε σε μια οαση μεσα στην
μπετον-αρμε σαχαρα μας..

-ΚΑΝΕΙΣ δεν εχει το δικαίωμα να πε-
ριφραζει την ...θαλασσα και τις πα-
ραλίες. Ας παρουμε τ ω ρ α τ α Α-
στερια.

-ΕΜΕΙΣ θα πρεπει να παρουμε και
την τερασία εκταση των 11.000
στρεμμάτων και θα πρεπει να το κα-
νουμε τωρα πρωτου οι "σωτηρες" μας
την κοφουμε οικοπεδα και αρχισουν
να ξεφυτρωνουν πολυκατοικίες. Ας
μην εχουμε καμμία εμπιστοσυνη
στους εξουσιαστες: ποιος μας ρωτησε
για την κατασκευη του υδραγωγείου
(που ουσιαστικά φτιαχτηκε για να υ-
δροδοτησει την σχολη ευελπιδων στη
βαρη) που εκτος των αλλων χαλασε ε-
να απο τα ομορφοτερα σπηλαια της
Ευρωπης. Ας παρουμε λοιπον τα 11
χιλιαδες στρεμματα και εκει μεσα
ας φιαξουμε οτι... τραβαι η φυχη
μας.

Καμμία εμπιστοσυνη στους εξουσια-
στες, στους δημαρχους, στους νομαρ-
χες και στους υπουργους.

Ο αγωνας στα χερια των πολιτων, με-
σα απο τις αυτοργανωμενες επιτρο-
πες τους. Μονος αρμοδιος για να παρ-
ει αποφασεις ειναι οι συνελευ-
σεις των κατοικων της καθε γειτο-
νίας.

και για να τελειωνω με τα εργα
και τις ημερες των δημοτικων "σω-
τηρων" μας να αναφερω και στο
στεκι νεολαίας: ενας συμφοτος
κνιτων και ανεγκεφαλων (αν και υπηρ-
χαν μερικά πολυ ξηγημενα παληκαρια
εκει μεσα, τους οποιους βεβαία για
να τους μετρησεις, τα δαχτυλα του ε-
νος χεριου φτανουν και περισσεουν)
πο στεκι επαφε να υπαρχει σαν αυτο
που προβληθηκε-δηλαδη σαν χωρος ε-
λευθερης εκφρασης και δημιουργίας-
απο την στιγμή που σταματησαν οι
συνελεύσεις που μεχρι σε καποια φα-
ση γινονταν και αντικαταστηκαν
απο το θμελες συμβουλιο. Ας βγαλει
ο καθενας τα συμπερασματα του απ'
αυτο.

Εμπρος να φτιαξουμε τα δικα μας
στεκία, τους δικους μας χωρους ελ-
ευθερης εκφρασης και δημιουργίας,
εναντια στους εμπορους της ψυχαιω-
γίας μας.

Αίκες συνελεύσεις σε καθε γειτο-
νία. Μονο αυτες ειναι αρμοδιες για
να παρνουν απο φασεις για θεματα
που μας αφορουν.

Άμεση καταλήψη στο γκολφ, τα αστε-
ρια και τα 11 χιλιαδες στρεμματα,
πριν ειναι πολυ αργα

ενας...βορειογλυφιδιωτης
ή περφιθιωτης αν προτιμας

για την εκδοση

Όπως διαβάσατε και στην
1η σελίδα, απ' αυτο το τευ-
χος οριστηκε μια τιμή-μο-
νο για την διακίνηση με-
σω βιβλιοπωλείων και πε-
ριπτερων. Στην αμεση, χε-
ρι με χερι διακίνηση, η
καταβολή χρημάτων ειναι
προαιρετική (αν και η μι-
κροτερικη οικονομικη σας
βοηθεια βοηθαει πολυ).
Αποφασισαμε τον διπλα-
σιασμο των σελιδων και
τον ορισμο αυτης της τι-
μης γιατι:
I) ετσι κι αλλιως δεν μας
εφταναν οι 4 σελιδες για
να εκφρασουμε οσα θελου-
με.
II) για να βγει η "δ" στα
περιπτερα και να παει σε
περισσοτερα βιβλιοπωλεία
(περα απο τα "δικα μας")
III) για να εξασφαλίσουν
ποροι για την συνεχιση
της εκδοσης. Η βασιλιδη
"δ" σε 2.000 αντιτυπα κο-

στιζει 25 περιπου χιλια-
δες. Αποτις 60 δρχ. τις
20 τις βασταει ο περιπτε-
ρας ή ο βιβλιοπωλης. Δια-
κινοντας λοιπον ετσι 600
τευχη (600x40) εχουμε κα-
λυφει το κοστος της εκ-
δοσης και μοιραζουμε τσα
μα τα υπολοιπα τευχη.

Αυτο δεν γινεται επειδη
δεν γουσταρουμε να βαλουν
με φραγκα απο την τσεπη
μας αλλα επειδη θελουμε
η "δ" να ειναι σε θεση
να αυτοχρηματοδοτειται
και το προσωπικο μας ξε
παραδιασμα να:
α) νοικιασει ενα χωρο στη
γειτονία μας που να λει-
τουργησει σαν "αντιεξου-
σιαστικο κεντρο"
β) χρηματοδοτει την εκδο-
ση προκυρηξεων, αφισων
και αργοτερα-ελπιζουμε-
μπροσουν και βιβλιων.
Πιστευουμε πως στην ε-
παναστατική μας πρακτική
ποτε η εκδοση ενος εντυ-
δεν θα πρεπει να γινεται
αυτοσκοπος (οπως δυστηχως
επανελημενα εχει συμβει
με αναρχικα εντυπα) ουτε
και να αποτελει την κυρια

δραστηριότητα μιας ομα-
δας. Γι' αυτο, η επομενη
"διαταραξη" μαλλον θα αρ-
γισει και την υπολογιζου-

με καπου δον Απριλη (πα-
ντως σιγουρα πριν την
πρωτομαγία καθώς σ' αυτην
λεμε να ειναι αφιερωμενο
το πολυ σπεισιαλ τευχος
που θα βγαλουμε)

Παντως μεχρη τοτε σιγου-
ρα θα τα πουμε πολλες φο-
ρες

μεσα στον φλεβαρη μιλα-
με για ενα αυτοκολλητο
σε πολλες χιλιαδες κομ-
ματια (τουλαχιστον 4) ή
για μια αφισα (αν εχουμε
φραγκα γιατι να μην
βγουν και τα δυο)

τον μαρτη υπαρχει η δι-
κη των δυο αναρχικων πο-
λιτικων κρατουμένων, του
ζημυρνιου και του μαρι-
νου. Επεισης υπαρχει η
25η μαρτίου που ελπιζου-
με κανουμε καποες παρεμ-
βάσεις.

Σ' ολο αυτο το διαστημα
θα προσπαθουμε να ερ-
θουμε σε επαφη και με αλ-
λες αναρχικες ομαδες και
συντροφους για να συντο-

νισουμε την δραση μας εν
ωψει των επερχομενων εκ-
λογων (φανταστετε μια
πανελλαδικη αντεκλογικη
καμπανία).

Τελειωνοντας θα θελαμε
να ευχαρητησουμε ολους
οσους βοηθησαν στην την
ιστορία οπως επίσης και

τους συντροφους απο την
επαρχία και το εξωτερικο
που ηρθαν σε επαφη.

Οσοι συντροφοι απο την
επαρχία θελουν να διακι-
νησουν τευχη (περα απ' αυ-
τα που ετσι κι αλλιως θα
τους στελουμε-τουλαχι-
στον σε οσους εχουμε επα-
φη-) μπορουν να στείλουν
500 δρχ. για καθε 20αδα
τευχων (για να καλυψουμε
τουλαχιστον τα ταχυδρο-
μικα και τα αλλα μικρο-
εξοδα)

Αυτα προς το παρον
και...

αναρχία
και
ζωή
=

Εκπαιδευτικός

Ζουρλομανδύας

ή πως μετατρέπουν τα παιδιά σε κρετίνους

Ο καθηγητής της γαστροντερολογίας του πανεπιστημίου θεσσαλονίκης, κουντουράς, -ο οποίος απ' ότι μαθευτηκε αργότερα σταλθηκε απο θρησκευτική οργάνωση που ελεγχεται απο τον σκληροπυρηνικό καντίστη- έδωσε την θλίβερη εμπειρία στους μαθητές του 2ου λυκείου αργυρουπόλης να παρουν μια γευση απο μεσαιωνα στις 19-12-1988, γεγονός που αποδοκινει πως ο σκοτεινός, η παραπληροφόρηση & η τρομοκρατηση δεν είναι παρελθον για την εκκλησία, αλλα αντιθετα είναι τα μεσα με τα οποία προσπαθουσε, προσπαθει και θα προσπαθει να πραγματοποιησει τον σκοπο της υπαρχης της, δηλ. τον ελεγχο & την αποβλακωση των μαζων

Αυτος λοιπον ο "ανθρωπος

του πνευματος" προσφερθηκε να μιλησει στους μαθητες για το AIDS. Αντι γι' αυτο-και αφού ανεφερε πως η αιτια του AIDS είναι η πολυγαμία-προσπαθησε με χυδαιο και επικυνδυνο τροπο να προπαγανδισει τις θρησκευτικές του θεωρίες.

Διαστρεβλωσε επιστημονικές αληθείες, παραποιησε στοιχεία, κατασκευασε μελέτες και στατιστικές, εκφοβισε με "παραδειγματα"-αποκνηματα της νοσηρης του φαντασίας, αδιαφορώντας για τα ψυχικά και σωματικά στο αμεσο μέλλον) τραυματα που ανοιγε.

Καταδικασε τις ελευθερίες, ειλικρινείς, χωρίς ορια ανθρωπίνες σχέσεις ενώ παραλληλα εκθειασε το ιδανικο του "αμολυντου & αγνου μοναχου" που αποσυρεται απο τα εγκοσμια & ζει διχως "αμαρτίες". Ολα αυτα βεβαια διανθισμενα με εθνικιστικές-φασιστικές κορώνες του τυπου: "οι εχθροι μας οι τουρκοι πληθαινουν με μεγαλυτερο ρυθμο, για αντισυλληψη και οικογενειακο προγραμματισμο θα μιλαμε;". Ακομα χριστιανικά

αποφθεγματα που ξεπερναν τα ορια της γελοιότητας (οι δυο λευκοι κυκνοι της μονογαμίας...) καθώς και SLIDES που ο ιδιος ειχε κατασκευασει για να τρομοκρατησει, να αποπροσανατολισει. Ο πραγματικός σκοπος του, το μεγαθος της υποκρισίας του, αποκαλυφθηκε στο τελος της ομιλίας του οταν συνοψισε: "το AIDS είναι η αρρωστεια των ομοφυλοφιλων και των πρεζακηδων". Αυτη η εμπειρια δημιουργησε εναν χειμαρο απο γι α τ ι.

Γιατι αυτοι οι ανθρωποι να διαθετουν τοσο μηχανισμο για την προπαγανδα τους ε ν ω οι μαθητες να εχουν τοσο πενιχρα μεσα για την ανακαλυψη της γνώσης; Υπαρχει ενα τεραστιο κυκλωμα του οποιου ο κουντουρας είναι ενα πλονι, οπως και ο μαθητης που τον προτεινε οπως και τοσοι αλλοι.

Γιατι οι θρησκευτικές οργανώσεις εχουν την δυναμη να αποπροσανατολίζουν, να παθητικοποιουν ενα κομματι της νεολαίας; Γιατι εχουν τα μεσα να υποβιβάζουν τον ανθρωπο σε τιποτενιο μαζανθρωπο, σε αβουλο ον που τα δεχεται ολα παθητικά, απο την πιο ξεδιαντροπη προπαγανδα ως την πιο στυγνη εκμεταλευση.

Οι απαντήσεις σ' ολα αυτα τα γι α τ ι συγκλινουν σε μια και μονη: στην οργανωση αυτης της σαπιας κοινωνίας. της ιεραρχικής κοινωνίας των προισταμενων-αρχοντων και των υφισταμενων υπηκοων. των μηχανισμων και των δομων που καλλιεργουν &

διαλωνίζουν την ανισοτητα και την εκμεταλευση ανθρωπου απο ανθρωπο. ματαια ομως. μας θελουν παθητικούς μικροαστους που σκυβουν το κεφαλι, αβουλη μαζα ε ν ω για τον εαυτο τους κρατουν τον ρολο του επιδεξιου δημαγωγου. ζερούμε ομως πως ολες αυτες οι αντιδρασεις τους είναι οι σπασμωδικες κινήσεις που προερχονται απο τον ρογχο τον επιθανατιο, που τους σφιγγει και θα τους πνιξει...

Ας μην αφησουμε να μας ευνουχισουν "ψυχη και σωματι". Ας ορθωσουμε το αναστημα μας σ' ολους τους επιδοξους βιαστες της θελησης μας και ας ριξουμε την τ ε λ ι κ η κ λ ω τ σ ι α -γιατι περι τελικής κλωτσίας προκειται-.

Ας αγωνιστουμε δυναμικά και ομαδικά, μονο τοτε θα κατεβει η ουτοπια απο τα συννεφα της φαντασίας του ιδανικου και της ονειροπολησης και ι συντριβοντας καθε αντισταση θα γινει η απλη, η καθημερινη πραγματικοτητα.

Υ.Γ.: η παραπανω αναφορα γινεται για να δρωσει εναυσμα για συζητηση. Ας αρχισει διαλογος, ας ανταλλαγουν αποψεις, ας γ ν ω ρ ι σ τ ο υ μ ε... Δεν είναι αναγκη να δαι αναρχικός για να φιλοξενηθουν τα γραφτα σου σ' αυτην την εφημεριδα. Δρκει ο προβληματισμος και η ελευθερη βουληση, απο εκει και περα ο λ α ε ι ν α ι π ι θ α ν α... Α.Θ. (μαθητης απο το 2ο της αργυρουπόλης)

Σ Η Μ Ε Ι Ο Σ Η: Σαν εκδοτική ομάδα παλεύουμε για την κατάκτηση της ομοφωνίας, τόσο μέσα από τη συζήτηση μας όσο και μέσα από την κοινή μας δράση. Αυτό δε σημαίνει όμως, ότι κάθε κείμενο εκφράζει όλους τους υπόλοιπους συντρόφους, ενώ βεβαιώνουμε ότι θα δημοσιεύονται όλα τα κείμενα που θα μας στέλνονται.

ΔΙΑΤΑΞΗ

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΕΝΑ ΜΥΝΗΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΓΡΑΨΤΕ ΜΑΣ ΤΗ ΓΝΟΜΗ ΣΑΣ, ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΣΑΣ, ΤΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΑΣ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΑΣ. ΠΛΗΡΟΦΟΡΕΙΤΕ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΖΕΙΤΕ.

Τ.Θ.: 31261
Τ.Κ.: 10035
ΑΘΗΝΑ

(ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΚΑΙ ΚΑΝΑ ΦΡΑΓΚΟ ΑΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΜΕ ΚΑΙ ΝΟΜΟ)

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ...

Το γεγονός είναι λίγο-πολύ γνωστό απο τις εφημερίδες και την τηλεόραση: ένας 15χρονος μαθητης απο το 1ο της αργυρουπόλης, αυτοκτονησε επειδή δεν πήρε "καλούς" βαθμους στο σχολείο. Τι να πει καμείς μπροστα σε τετοιες περιπτώσεις, σε πνιγει η αγαπη, ο θυμος, το μίσος. Το μίσος για όλους αυτους που κανονίζουν την ζωή

μας, για όλους αυτους που σκρηνουν τα παιδια στο αγχος, για αυτους που μετράνε την γνώση και την ανθρωπινή, προσωπικότητα με βαθμους, γι' αυτους που δηλητηριάζουν την ζωή των μαθητων με τις εννοιας του απανθρωπου και εξωτοτικού ανταγωνισμού. Αθανκτηση και μίσος για αυτο το πραγμα που λεγεται εκπαιδευτικο συστημα και που εχει τους

τι να πει κανεις για αυτη την κοινωνία που σκοτώνει 15 χρονους ειντε αυτοι είναι παιδια της παλαιστήνης, είτε αυτοκτονημενοι μαθητες, είτε ο μιχαλακης ο καλτεζας. Τι άλλο να πεις γι' αυτη την κοινωνία περα απο την α ν α τ ρ ο π η της. Σαν ελαχιστο δειγμα τιμης προς τον μαθητη, σαν ελαχιστο δειγμα της αγαπης μας, το επομενο

ΣΥΝΕΧ., σελ 6

Κεντρο Αυτονομης Πληροφορησης και Δρασης στην Ηλιουπολη

Εδω και 3 περιπου μηνες εχει ξεκινήσει μια διαδικασία για την ιδρυση "κεντρου αυτονομης πληροφορησης και δρασης" στην ηλιουπολη. Η πρωτοβουλία ξεκινήσε απο την "επιτροπη κατοικων" ενώ για καποιο διαστημα στην ολη ιστορία συμμετειχε ενεργα και η "διαταραξη" (η βασικοί λογοι της χαλαρωσης των σχέσεων μας θα αναφερθουν παρακάτω). Εδω, και προς αποφυγη παρεξηγήσεων, να πουμε πως στο "κεντρο" συμμετεχουν και μη αναρχικοί. Το "κ.α.π.δ." οργανωσε λοιπον

ένα διημερο εκδηλώσεων στις 13-14 γεναρη. Την πρώτη μερα πραγματοποιηθηκε εκδηλωσή αλληλεγγύης στο τουρκικο κίνημα αντιστάσης εναντια στην χουντα του οζαλ. Ηκουβεντα ηταν αρκετα "ζωντανή" και ενδιαφερουσα και συμμετειχαν 50 πριπου ατομα.

Την δευτερη μερα εγινε συζητηση σχετικά με τα κοινωνικά κινήματα στις γειτονίες. Συμμετειχαν 70 περιπου ατομα και αναμεσα τους εκπροσωποι απο το αντιεξουσιαστικο ρεκει άνω πατησιων, το κεντρο βναλλακτικων κινήσεων, το περιοδικο "ακροβασία" απο το χαλανδρι, απο την αναρχική ομαδα περιστεριου καθώς επίσης και απο τις αναρχικές ομάδες της πατρας και της χαβαλάς. Δυστηχως το επιπεδο της κουβεντας ηταν μαλλον χαμηλο και εκρατουσε μια γενικότερη θόλου-

ρα και ασαφεία που οφειλοταν βασικά στον θεωρητικό "χαμο" που επικρατει μέσα στο "καδ" λόγω του πολυμορφου και μη συνεκτικού χαρακτήρα του.

Αυτος ηταν και ο βασικός λογος για την χαλαρωση των σχέσεων μας με το "κ.α.π.δ." καθώς η συμμετοχη μας σ' αυτο ειχε καταντησει χασμω, χρονου και αναλωση σε ατελείετες θεωρητικολογίες που δεν εβγαζαν πουθενά. Παντως ειλικρινα ευχομαστε στους φιλους και τους συντρόφους απο την ηλιουπολη να τα καταφερουν στους στοχους που εχουν θεσει.

Στα αμεσα σχεδια τους συμπεριλαμβανονται ενα παρτυ, στις 8-2, στο μπαρ "πυλαιο" οσα βραχεία (πρεσου και ποσιτά) καθώς και μια εκδηλωσή για τους 2 αναρχικούς πολιτικούς κρατουμένους.

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ τώρα!!

Εισαγωγή:

η αναγκη...

Στην Ελλάδα του 1989 ένας αγώνας είναι αυτός που για την κοινωνία προβάλει υπερανταγωνισμός... ο αγώνας για επιβίωση, για να κρατηθεί κατι ζωντανό κάτω από την λαβή που αποτρεφώνει τα πάντα, πριν να είναι πολύ αργά. Δεν μπαίνει ζήτημα απαισιοδοξίας. Είναι σίγουρο πως μέσα στα αποκαυδισμένα γεννιέται η νέα ζωή αλλά αυτό που έχει σημασία είναι να μην μας ξεπεράσουν για μία ακόμα φορά οι εξελίξεις. Τα σκατά που μέσα τους χάνεται το τωρινό κοινωνικό γίγνεσθαι, δίνουν σε μας την ευκαιρία (όσο κυνικό κι αν ακούγεται) να τα μετατρέψουμε σε... κοπριά για το δέντρο του αναρχισμού που -διδάτε- καποτε θα πρέπει να φυτρώσει σ' αυτή την γη.

Ομως πρώτα, όπως και όλη η κοινωνία, θα πρέπει να εξασφαλίσουμε την επιβίωση (εναντία στα σχέδια της εξουσίας). Δεν μιλάω για δεκαετίες αλλά για τα αμέσως επόμενα χρόνια ή και μήνες αμα θέλεις. Δεν θα πρέπει να αφήσουμε τον χειμάρρο των εξελίξεων να μας παρυσυρί μακριά από την ικανότητα αποτελεσματικής δράσης και σκεψής. Το ότι είμαστε ελευθεριακό κίνημα (σε υποτυπώδη μορφή), με τα μέλη του χωμένα στις κοινωνικές διαφοροποιήσεις, κάνει αυτονοητή την διαλεκτική μας σχέση με την κατάσταση του κοινωνικού συνόλου. Και συντροφοί, θα πρέπει να αποτρέψουμε το να έχει η σημερινή κοινωνική σαπίλα αντίκτυπο ανάμεσα μας/και ο κίνδυνος είναι μεγάλος και ορατός.

Το ελιποδοφόρο είναι πως αυτή η σχέση σαν διαλεκτική που είναι, κάνει μια δικιά μας ανυψωση να είναι σε θέση να αντιστρέψει-δυσκολεύει-εστώ-την πτώση της οποίας "επαναστατική συνείδηση" των μαζών.

Μια δική μας ανυψωση... αλλά ποιά ανυψωση?

Άρκει να κοιταξουμε γύρω μας αλλά και μέσα μας...

"Όπως όλες οι αλλαγές στην φύση, έτσι και η αναρχική κοινωνία θα είναι αποτέλεσμα μακροχρονίων, αργών και αδιακοπών αλλαγών. Μπορούμε να πούμε πως δεν διαμορφώνεται μόνο από την επανάσταση αλλά α-σταματητά σχηματίζεται πριν, κατά τη διάρκεια και με τα απ' αυτή. Αυτή η συνοπτική δόση της θέσης του Ε. Ρενκλ (που εγώ προσωπικά θεωρώ απολύτα σωστή και αυτονοητή) κάνει -το λιγότερο- αδύνατο το να επεξεργαστούμε την προοπτική μιας επανάστασης χωρίς να είμαστε σίγουροι για το τι δημιουργούμε μετά αλλά ειδικότερα πριν απ' αυτή.

Τελικά η δυνατότητα μια επίδοξου ούσο και καταστροφικής επαναστατικής αλλαγής χαρακτηρίζεται από το μέγεθος της επικοινωνιακής και καταστροφικής παρουσίας της δράσης των οποίων ανατρεπτικών δυναμειών.

Με γνώμονα τα παραπάνω, το μέλλον της αντιεξουσιαστικής ιδέας φαίνεται θεοσκοτεινό αν το αντιεξουσιαστικό παρόν παραμείνει στο "πέρηφανο" κουντίσμα του, στην καραντίνα του κοινωνικού περιθωρίου επιτελών συντροφοί, ως ποτε θα αναπαράγουμε σε μια "απαραίτητως ελευθερική εκδοχή" τα αποβρασμένα που η κοινωνική αλλοτρίωση γεννά. Και μιλώ για τον μεσσιανισμό, τον σνομπισμό, την φαλλοκρατία, τον γυρισμένο από την αναποδή κομφορμισμό. ως ποτε θα επιδιδομάστε στο ευγενές σκοπό του "επαναστατικού αυνανισμού"; ως ποτε θα βολοδερνουμε την మీμη στον μηδενισμό και την άλλη στην εργατικότητα.

Αναμφισβητητα υπάρχουν και θετικά στοιχεία στον "χώρο", η ποιητική του, η περηφανή αδιαλλαξία (συχνά επιζήμια αλλά πάντα περηφανή), το παθος για αγρία δράση, όλα αυτά όμως είναι ένα τίποτα μπροστά σ' αυτά που θα έπρεπε να χουμε γίνει.

Όσοι από εμάς θέλουν να ονομαζονται αναρχικοί να ξέρουν πως κουβαλάνε ένα βαρύ όνομα, βουτηγμένο στο αίμα των προλεταρίων αιώνων τώρα, χαράγμένο στην πιο ηδονική και απελευθερωτική προσδοκία της κοινωνίας. Δεν έχουμε το δικαίωμα (το ηθικό δικαίωμα) να επικαλούμαστε το όνομα της αναρχίας, να προσπαθούμε να γίνουμε καταλύτες των εξελίξεων και να μην είμαστε σε θέση να οργανωθούμε, να αρθρώσουμε σαφή λόγο-πέρα από τις φιλοσοφίες του "υφους και του βαθους", τριγυρνάμε γύρω απ' ένα ασαφή ακτιβισμό και μια καταπεριόδους απολύτη απονεκρωση ενώ έχουμε αφήσει ένα καρο μικροαίτιες και λουμπεν μαλακίες να αντλούν "αφειρία" ανάμεσα μας, θα πει κάποιος: "στ' αρχίδια μου... εγώ κάνω αυτό που γουστάρω, και στο γηπέδο τρέχω και επίκο χέβω μετά και τα μυαλά στα καγκέλα..." και φιλέ, καβλά σου στο κατώ-κάτω, μόνο που δεν έχεις το-ηθικό-δικαίωμα να λεγείς αναρχικός. όσο θέλεις τον εαυτό σου γράναζι στον προπαγανδιστικό μηχανισμό της εξουσίας είτε αυτό είναι ποδοσφαίρο, είτε δημιουργήμα των πολυεθνικών της δισκογραφίας δεν έχεις το δικαίωμα (το ηθικό δικαίωμα επαναλαμβανώ) να χρησιμοποιείς το όνομα ή το σύμβολο της αναρχίας. ούτε εσύ, ούτε κανένας άλλος που δεν έχει κερφωμένη στο μυαλό του την ιδέα της κοινωνικής επανάστασης, την παλή εναντία σε κάθε μορφή εξουσίας, την προοπτική του αναρχικού κινήματος.

Το αν διασώθηκαν μέχρι τώρα, το οφείλουμε στην ανυπερβλήτη δυναμική των ιδεών μας καθώς και στην παρουσία-λίγων- συνεπών ατόμων και ομάδων.

Τα όσα διγόνται εδώ, αφορούν και στο χευνούν-κάτα μικρό ή μεγάλο μέρος-το σύνολο των ελλήνων αναρχικών του σήμερα (συμπεριλαμβανομένου φυσικά και του γραφοντά) άυτα που γραφονται, πρέπει να τονισώ πως γραφονται καλοπροαίρετα και με προσωπική αίσθηση ευθύνης αλλά ο κομπος φτάνει στο χτένι και δεν με απασχολεί αν κάποιους θα ξε-νίσουν ή θα κάνουν να νοιώσουν ασήμα αυτά που γράφω.

Αντιθέτα, αυτό επιδιώκω...

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ

"ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΛΥΚΟΥ"

Είναι φορές που μέσα στην πεζότητα της απραξίας και της καθημερινότητας έρχεται η ποίηση να σταθεί για να δώσει ένα χρώμα στην αχρωμία που μας περιβάλλει. Ο λαϊκισμός που πνίγει κάθε μη χυδαία εκφραση, η μαζικοποίηση της σκέψης, της ηδονής, της δυστυχίας, μας ρεπει όλους ανεξαιρέτως προς την πλευρά της αλλοτρίωσης της απόξενωσης απ' αυτή την κοινωνία.

Το θέλουμε ή όχι συντροφοί, σε ατομικό επίπεδο, έχουμε μάλλον την σφή του παρανοϊκού τροβαδόρου που μέσα από τις φωνές και τα τραγούδια του προσπαθεί να γκρεμίσει καθετί παλιό ή σαπιο γύρω του. Αυτό το πράγμα φαντάζει αναποφεικτό και κακού λογικό. Εκεί όμως που ολοκληρώνεται το λογικό και αρχίζει το παραλόγο είναι όταν στην κοινωνική μας δράση υιοθετούμε τον ρόλο του "μοναχικού λύκου". Πρώτα-πρώτα ως ξεκαθαρίσουμε τι είδους κίνημα είμαστε. Το αναρχικό κίνημα, κομμάτι του ευρύτερου κοινωνικού κινήματος, το απασχολεί τα προσωπικά προβλήματα του κοινωνικού οντος-ατόμου. Αλλά μας απασχολεί και η κατάσταση του συνόλου των ατόμων. Τα μοντέλα που προβάλλει η αναρχική φιλοσοφία είναι αυτά μιας εναρμονισμένης με την φύση προσόδου, μιας ομαλής κοινωνικής συμβίωσης. Από που και ως που εμείς, σαν ένα τέτοιο κίνημα, -εστώ με έντονες υπαξιακές αναζητήσεις- ανεχομάστε μια στάση ατομικιστική, ποιητική αλλά αχρηστή και επιζήμια.

Αν σκοπεύουμε να αλλάξουμε τον κόσμο γύρω μας, αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο αν ζήσουμε και ζυμώσουμε σ' αυτόν τον κόσμο. Η δημιουργία του καινούριου, που έρχεται να πατήσει πάνω σ' απώπωμα του παλιού, προϋποθέτει -από την μεριά των φορέων της διαδοχής- πληρή και ολοκληρωμένη γνώση του παλιού. Δεν μπορεί κανείς να χτίσει μια νέα πραγματικότητα δίχως να είναι κατοχος των δεδομένων που προηγούμενα υφίστανται. Και η γνώση αυτή δεν μπορεί παρά να είναι αποτέλεσμα εμπειρίας πάνω σε καταστάσεις και φαινόμενα.

Και, θέλουμε να φτιάξουμε την κοινωνία της εμπνεύσης μα οι αμέσες υλικές αιτίσεις που έχει μια επανάσταση κάνει την πραγμάτωση των "ιδεαλιστικών" όρων αναγκαία συνθήκη της καινούριας ζωής αλλά ο χι τ η ν ο υ σ ι α τ η ς.

Η ουσία θα είναι η οικειοποίηση του υλικού πλούτου (δηλ. ο κομμουνισμός-κοινωνικομοσυνή-) και η καταστροφή της εξουσιαστικής μπότας (δηλ. η ελευθερία-ατομική και κοινωνική).

Ο μύθος του μοναχικού λύκου κινείται σε 2 αξόνες:

Η πρώτη, όπως προανέφερα, είναι αποτέλεσμα της ατομικής αντιδράσης στην μαζική "κοιλούρα" του τωρινού πολιτικού και πολιτισμικού στατους. Τελικά η διαλεκτική αντίθεση που παρουσιάζεται μεταξύ μαζικοποίησης και ατομικισμού αντικατοπτρίζεται και στο κίνημα μας: κοινωνική ευαισθησία-ποιητική απομόνωση.

Η ενσπολή των αντιθέτων έχει σαν αποτέλεσμα τον μικροαστισμό του κοινωνικού συνόλου και ειδικά σε μας, τον "μοναχικό λύκο", τον λύκο που δρα μόνος εναντία σ' όλους τους βόσκους και τα τσοπανόσκυλα και που σπνείται εγωιστικά να συνεργαστεί και με άλλους. Σε τελευταία ανάλυση, αρνείται τα πάντα... πολεμώντας γι' αυτά.

Ο λύκος είναι -σε ιδανική μορφή- ο απομονωμένος "ποιητής ακτιβιστής" ενώ σε πιο διαβρωμένη φάση είναι -κατά συνθήκη- ο μακρυμάλλης νεαρός που κλπνίζει μαυρο και έχει ραφτό ροκ-γκρουπ στο τζην μπλουζαν.

Ο άλλος άξονας είναι η αδυναμία να διαχωρίσουμε το αντικειμενικό από το υποκειμενικό μας επίπεδο, την κοινωνία από το άτομο, να δούμε αυτή την πραγματικότητα διαλεκτικά.

Η ηδονή του ξεχωριστού ανθρώπου εναντία στα αποκοιμισμένα ανθρώπα είναι τεραστία. Είναι όμως ηλίθιο να την προσαρμόζουμε εκεί που από την φύση της δεν κολλάει.

Οι προσωπικές μας τάσεις είναι όχι ανεξαρτήτες αλλά διαφορετικού τύπου και αλληλοσχετιζόμενες με τις συλλογικές.

Ότι στο "εγώ" λειτουργεί ή είναι φυσικό αποτέλεσμα στο "εμείς" γίνεται ξένο σώμα (αν μεταφερθεί αυτοούσιο) που όσο περνά ο καιρός μετατρέπεται σε πραγματικό φρενο στην εξελικτική κίνηση.

Συντροφοί δεν μπορούμε να ζήσουμε έξω από την κοινωνία, όσο ασχημή κι αν είναι. Η ελευθερία δράσης έρχεται όχι να μας χωρίσει αλλά να μας ενώσει με βάση τις κοινές μας προσδοκίες και με απαραίτητη προϋπόθεση τον σεβασμό του ξεχωριστού του κάθε ατόμου και την αρνήση της εξουσίας.

Είμαστε κοινωνικά όντα και αυτό είναι το πρωταρχικό. Η επιθυμία, η κάθε επιθυμία, έχει ριζές κοινωνικές και μόνο μέσα από τις κοινωνικές φόρμες μπορεί να ικανοποιηθεί.

Από την άλλη η κοινωνία είναι αποτέλεσμα ένωσης ατόμων που δεν υφίστανται χωρίς αυτήν. Για άλλη μια αντίθεση που καλούμαστε να εννοποιήσουμε, μέσα μας πρώτα.

Ας σταματήσει επιτελούς η κοντοφθαλμή θεωρηση των πραγμάτων.

Ας καταλάβουμε επιτελούς τι είμαστε και τι θέλουμε, αλλιώς θα μεινουμε στην μοναξιά του εαυτού μας μακριά από κάθε προοπτική επίτευχους δράσης.

"Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ...

ΓΕΝΟΥΣ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ"

Πα που τα βροκλακασμένα εκτρώματα της εξουσιαστικής κοινωνίας αντικατοπτρίζονται μέσα μας. όσο κι αν ξενίζει ποτε δεν παύαμε να προχωράμε με την μολότωφ στο ένα χέρι και με τον φαλλό στο άλλο. Δυστηώς ο "χώρος" ποτε δεν καταφέρει να ξεπεράσει τα βραχία της ανδροκρατίας, βραχία που πάντα γίνονται εμπόδιο στην επαναστατική κοινωνική δράση.

Είναι εύκολο να κοιτάμε την επιφάνεια αλλά είναι καλύτερο να δούμε τι κρυβείται πίσω της. Τουλάχιστον να καλύψουμε τα νύα μας-πέρα λοιπόν από φλυαρίες για ισοτιές, αναρχοφρενισμούς, ισοτιμίες και λοιπά επαναστατικά ή μικροαστικά ως ριζούμε μια ματιά στον αριθμό ανθρώπων και γυναικών ανάμεσα μας/το αρσενικό στοιχείο σαφώς υπερτερεί. Μα θα πει κανείς, "οι γυναίκες από τον ρόλο τους στην υφιστάμενη κοινωνία εντάσσονται δυσκολότερα σε ενεργές κοινωνικές ομάδες". Ίσως... Αυτό όμως δεν μειώνει στο ελάχιστο το ίδιο το φαινόμενο. Στο κατώ-κάτω επαγγελομάστε μια απολύτη διαφοροποίηση από άλλες κοινωνικοπολιτικές ομάδες. Άρα είναι ηλίθιο να τις βαζουμε σαν μέτρο των πράξεών μας ξεπλώνοντας αναπαυτικά όταν παρατηρούμε: "τουλάχιστον δεν είμαστε χειρότεροι απ' αυτούς".

Επαναλαμβάνω συντροφοί, σαν ειλικρίνα επαναστατική που είναι η βιοθεωρία μας, υπάρχει η υποχρέωση να την κανούμε πράξη ανάμεσα μας. Δεν στέκει το να είναι οι γυναίκες έξω από κάθε πρωτοβουλία, δεν στέκει το ότι πολλές αναρχικές μπήκαν στον χώρο σαν γκομε-

ΕΡΓΑΤΙΚΑ «ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ» 'Η ΦΟΡΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Δεν είναι περίεργο άραγε ότι η «κακοτυχία», η μιζέρια και ο πόνος κυνηγούν μόνο (και μόνιμα) τους προλετάριους; Οι εργάτες δεν πληρώνουν μόνο με τον ιδρώτα τους και την υπερεκμετάλλευση της εργασίας τους το κεφάλαιο το οποίο, μέσω της υπεραξίας, διογκώνεται συνεχώς, αλλά και με την ίδια τη ζωή τους, την σωματική νσιπηρία, τους σοβαρούς (και μη) τραυματισμούς. Κι αν κυριαρχία της αστικής ιδεολογίας στα μέσα μαζικής εποβλάκωσης (τύπος, ραδιοτηλεόραση), στο σχολείο, στην οικογένεια αποκρύπτει απ' τη συνείδηση των εργαζομένων την τραγική θέση τ' έρχονται ο θάνατος, οι τραυματισμοί κι οι ακρωτηριασμοί εργατών να δείξουν παρά τις προσπάθειες συγκάλυψης που γίνονται κι εδώ την ανθρωποκτόνα φύση του καπιταλισμού.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία (Υπ. Εργασίας) τα χρόνια 1980-85 αναφέρονται 60.912 εργατικά ατυχήματα κι από αυτά τα 643 θανατηφόρα. Το υπουργείο όμως παρουσιάζει ένα μικρό ποσοστό (23,95%) των εργατικών ατυχημάτων που παρουσιάζει το ΙΚΑ και που είναι 254.232 στα χρόνια 1978-84. Εξάλλου σύμφωνα μ' αυτά τα στοιχεία ο οικοδομικός τομέας έχει τα περισσότερα εργατικά ατυχήματα και τα περισσότερα θανατηφόρα απ' τους άλλους κλάδους (πεθαίνει ένας κάθε τέσσερις υέρεις).

Από επίσημα στοιχεία μαθαίνουμε πάλι ότι από το 1970 μέχρι και το 1986 είχαμε 2.014 νεκρούς. Το 60% των θυμάτων είναι οικοδόμοι, ενώ υψηλό ποσοστό ατυχημάτων υπάρχει και στις βαριές βιομηχανίες και στην υφαντουργία. Τα τελευταία 16 χρόνια οι τραυματισμένοι εργάτες από ατυχήματα στην ώρα της δουλειάς ανέρχονται σε 747.677 άτομα(!) Τα περισσότερα θύματα, αναλογικά, είναι εργάτες ηλικίας 25-29 χρονών. Η κυβέρνηση απαντά σε όλη αυτή την τραγική κατάσταση με... απανωτά θα(!) Θέλοντας να πείσει για την καλή της θέληση. Εμείς όμως δεν εμπιστευόμαστε καμιά υπόσχεση απ' αυτούς που έχουν αναλάβει (όπως κάθε κυβέρνηση εξάλλου ανάλογα με τη συγκυρία και τις... ικανότητές της) τον ρόλο του υποστηρικτή του μηχανισμού που θα καθυποτάξει τις μάζες σ' αυτό το θανατηφόρο παιχνίδι της καπιταλιστικής ασυδοσίας και του υπερκέρδους. Είναι δεδομένο λοιπόν ότι οι εντολοδόχοι της κεφαλαιού, αυτοί που στηρίζουν και προωθούν τα συμφέροντά του, δεν θα έρθουν σε αντίθεση μαζί του. Κίνητρο γι' αυτούς φυσικά δεν είναι η καλοσύνη τους, η πονοψυχία τους, αλλά η άμβλυνση της αντίδρασης και της αγανάκτησης απ' την μεριά των εργατών και παράλληλα το πέραςμα —στην καπιταλιστική ελίτ— μιας άλλης αντίληψης περί παραγωγικότητας κι η προσπάθεια να πείσουν τ' αφεντικά για την αποτελεσματικότητά της. Ότι δηλαδή η ορθολογικότερη οργάνωση της παραγωγής, τα καινούρια μηχανήματα, η τήρηση των μέτρων ασφαλείας και ανεβάζουν την παραγωγικότητα και μειώνουν τα έξοδα των αφεντικών (αποζημιώσεις, ασφαλισίες, αναρωτικές άδειες) και των συνεταιρτών τους των κρατικών ασφαλιστικών οργανισμών (συντάξεις κ.λπ.). Αν όμως οι καπιτα-

στές δεν πειστούν ή δεν θέλουν να διαθέσουν τα ανάλογα χρήματα για την τήρηση στοιχειωδών έστω μέτρων ασφαλείας, η κυβέρνηση δεν θα πάει κόντρα. Καθώς μάλιστα ο ελληνικός καπιταλισμός είναι καχεκτικός τα τελευταία χρόνια και μετά τις πρόσφατες παροχές προς... τ' αφεντικά και την απόλυτη σύμπνοια κυβέρνησης-αφεντικών, κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται να γίνει.

Οι βιομήχανοι εκμεταλλεόμενοι την κυρίαρχη θέση τους, σε αντίθεση με τους εργάτες που η υποταγή τους στις άθλιες συνθήκες δουλειάς και στις επιταγές του εργοδότη είναι βασική προϋπόθεση για να ζήσουν, έχουν την δυνατότητα και την πρωτοβουλία ανάλογα με τα συμφέροντά τους να επιλέξουν αν θα ξεδεύσουν για την ασφάλεια των εργατών ή όχι. Προς τοπαρόν διαλέγουν το όχι! Αυτό ακριβώς το γεγονός είναι και η πηγή όλων των δεινών για τους εργάτες, των ατυχημάτων, των άθλιων συνθηκών, της παντελούς έλλειψης μέτρων. Συνέπεια της εξοντωτικής εκμετάλλευσης είναι και η απασχόληση (ή υποαπασχόληση) ανηλίκων και γενικότερα ανειδίκευτων εργατών που έχουν άγνοια τέτοιων μέτρων προστασίας και γίνονται θύματα των εργοδοτών κι εκτελούν τις πιο δύσκολες κι επικίνδυνες δουλειές.

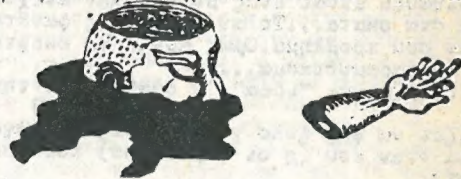
Σήμερα δουλεύουν 53.163 ανήλικα παιδιά, 15-18 χρονών. Πολλά παράνομα. Την πρωτιά έχουν οι βιομηχανίες ένδυσης κι υποδήσης: 6.734 ανήλικους. Ακολουθούν τα εστιατόρια-ξενοδοχεία με 5.503 και το λιανικό εμπόριο με 5.439, οι βιομηχανίες τροφίμων με 4.945, οι βιομηχανίες ξύλου με 1.659 και οι οικοδομές-κατασκευές-δημόσια έργα με 1.705. Αυτά νόμιμα. **Όμως οι** νόμοι ουσιαστικά αποκρύβουν την πραγματικότητα, γιατί οι νόμοι της αγοράς και της απασχόλησης είναι οι νόμοι του ισχυρού απ' την μια και του εργάτη-προλετάριου απ' την άλλη που δεν έχει τίποτα στα χέρια του πέρα απ' το εμπόρευμα που λέγεται εργατική δύναμη και το παζαρεύει με τον εργοδότη του. Η οργάνωση λοιπόν της παραγωγής με γνώμονα τα συμφέροντα και τα κέρδη του καπιταλιστή έχει σαν συνέπεια την υποταγή του εργάτη σ' αφεντικά του και στις μηχανές που αντί να τον ξεκουράζουν τον ταλαιπωρούν περισσότερο καθώς οι συνθήκες δουλειάς είναι άθλιες κι επικίνδυνες,

Στου «Μολοκότου» και του «Τσιροζιδη» 5 εργάτριες έκοψαν τα δάχτυλά τους ή πιάστηκαν τα μαλλιά τους, όταν υποχρεώθηκαν να καθαρίσουν μηχανές οι οποίες δούλευαν(!!!). Στην ΕΤΜΑ 2 εργάτριες βρήκαν τον θάνατο από αναθυμιάσεις σε δεξαμενή που υποχρεώθηκαν να καθαρίσουν χωρίς να εφοδιασθούν με μάσκες οξυγόνου

Μηνιάδη-Φωτιάδη ο ατμός απ' το καζάνι, που κανονικά έπρεπε να βγαίνει απ' το φουγάρο, μπαίνει μέσα στους χώρους δουλειάς, μετά από διαμαρτυρία των κατοίκων της περιοχής λόγω μόλυνσης.

Συχνό είναι εξάλλου το φαινόμενο οι εργάτες να αναπνέουν καρκινογόνους ουσίες (π.χ. αμμοβολιστές στα Ναυπηγεία Σκαμαμαγκά, δερματοκόλλα στους τσαγκαράδες), ενώ μελέτη πανεπιστημιακών στους εργαζόμενους της ΠΕΣΙΝΕ έδειξε αναπνευστικές διαταραχές, δύσπνοια, βρογχίτιδα κ.λπ., στους εργάτες του τμήματος ηλεκτρόλυσης. Παράλληλα η εντατικοποίηση της δουλειάς, η αύξηση της παραγωγής, με απολύσεις, με νέα μηχανήματα και πολλές φορές μόνο με την επιβολή εξοντωτικών ρυθμών δουλειάς (διπλοβάρδιες, υπερωρίες και νυχτερινές εργασίες στην ΕΒΓΑ. Το 20% των εργατών της ΔΕΛΤΑ το καλοκαίρι δούλευαν 2 συνεχώς 24ωρα. Ακόμα εποχιακό προσωπικό, υποαπασχόληση,

κόψιμο των αδειών ή μείωση τους, κόψιμο του διαλείμματος και του κολατσιού) αυξάνει την υπερένταση, το άγχος, την αψηρημάδα, τις ζαλάδες και τις λιποθυμίες, άρα και τ' ατυχήματα. Τα επίσημα στοιχεία (ΙΚΑ) δείχνουν: το τρίμηνο Ιούνης-Ιουλίου-Αύγουστος έχουμε αύξηση των ατυχημάτων κατά 17% (λόγω αδειών μειώνεται το προσωπικό κι αυξάνεται η ένταση της δουλειάς). Για τους ίδιους λόγους το μεγάλο ωράριο εργασίας και οι υπερωρίες αυξάνουν τις πιθανότητες γι' ατυχήματα. Η κακή κατάσταση εξάλλου των εγκαταστάσεων και των μηχανών είναι παγίδα για τους εργάτες. Στην ΠΥΡΚΑΛ πολλά μηχανήματα είναι παμπάλαια. Νέος εργάτης έκοψε την παλάμη του όταν προσπάθησε να επισκευάσει. Σε παλιούς τόνους, χωρίς συντήρηση, εργάτες έκοψαν τα δάχτυλά τους. Στα Ναυπηγεία Σκαμαμαγκά η συντήρηση των μηχανών είναι λειψή, οι γερανοί δεν έχουν αντικατασταθεί από τότε που άρχισε να λειτουργεί το ναυπηγείο(!) με αποτέλεσμα να πέφτουν πολλές φορές.

Στην αδιαφορία των αφεντικών έρχεται να προστεθεί κι η ταυτόχρονη μέριμνά τους ν' αποκρύψουν την κατάσταση και να καταπνίξουν την όποια αντίδραση. Τις περισσότερες φορές δεν παραδέχονται τις πραγματικές αιτίες και τις ευθύνες τους, για τους τραυματισμούς και τους θανάτους. Άλλες περιπτώσεις τις κρύβουν λαδώνοντας τους εργάτες ή περιθάλποντάς τους σε ιδιωτικές κλινικές. Στην καλύτερη περίπτωση παραδέχονται ότι χρειάζονται κάποια μέτρα ασφαλείας, αλλά προς το παρόν δεν είναι «εφικτά οικονομικά» και ότι πρέπει «όλοι μαζί να δούμε πώς η επιχείρηση θα ορθοποδήσει» (ΠΥΡΚΑΛ).

Μετά από τέτοια γεγονότα το αίτημα να πάρουμε πίσω αυτά που μας ανήκουν, δεν είναι υπερβολικό ή παράλογο. Αντίθετα, είναι η μόνη αναγκαιότητα, ζωτική και δυνατή ιστορική προοπτική, μέσα από την αυτοοργανωμένη πάλη των εργατών, ενάντια στο κράτος και τ' αφεντικά, για τον κομμουνισμό και την αναρχία.

Α ν α ρ χ ι σ μ ο ς τ ω ρ α συνεχ., από σελ. 4

νες καποιών αναρχικών, δεν στεκεί το να μεταχειρίζονται καποιοι "συντροφοί", τις γυναίκες σαν τρυπα, δεν στεκεί το αντρίλικο να γίνεται μετρο επαναστατισμού, δεν στεκεί τελος τοσες αναρχικες να αποδεχονται αυτην την κατασταση ειτε με την παθητικοτητα τους, ειτε με μιζερια, ηλιθια και μικροαστικα βογγητα μακρινα απο στοιχειωδη κριτικη ικανοτητα, ισα για να αποδειξουν την υπαρξη τους.

Αν συνεχιστει αυτη κατασταση δε ν σ τ ε κ ε ι να επικαλουμα στε την εννοια της ισοτητας, να ξαναμιλησουμε για την αναρχια. Δ-ναμφιβολα υπαρχουν και εξαιρεσεις που θα επρεπε ομως να ειναι ο κανονας.

Το που οφειλεται αυτη η κατασταση δεν ειναι δυσκολο να το καταλαβει κανεις. Πρωτα, το οτι δεν ειαμαστε σε θεση να ξεφυγουμε απο τα φαλλοκρατικα σκατα που απο παιδια μας ταιζει αυτη η κοινωνια.

Απο τον αλλη μερια οι προϊστορικες αντιληψεις, αρρωστημενες πια, για τον μαχητη ή τον επαναστατη. Ο σκληρος, ανυποχωρητος, αγριος α ν δ ρ α ς. Ακομα και ο σκληροτραχηλος, καλογυμνασμενος ε ρ γ α τ ης αν προτιμας.

Κι οπως λεει ο παπος μου, "ο πολεμος εγγονε μου δεν ειναι υποθεση για γυναικες". Αυτες χρησιμευουν προφανως για την "εξουραση" του μαχητη και για να του πλεκουν και καμια καλτσα...

Παρατηρουμε λοιπον μια απο μερους μας αδυναμια να τσακισουμε τα ηλιθια προτυπα αλλα και να ερμηνευει σωστα η ιδεα της γενικευμενης αναρχικης επαναστασης. μιας επαναστασης που ερχεται να ανατρεφει τα παντα και με μεθοδους διαφορες αναμεταφω τους.

Σιγουρα χρειαζεται ο επαναστατης με το οπλο στο οδοφραγμα αλλα σε οσους αυτο ζυπναιει συνειρμικα εικονες απο την πετρουπολη του '17 ας πανε καλύτερα στο μλ-κκε.

Η επανασταση επηρειζει περα απο τα οδοφραγματα και την εργατικη ταξη, την εξεγερση της καταπιεσμενης παρθενας μεσα στην πουριτανικη οικογενεια, την μετατροπη του γαμησιου σε ερωτα, των αποδο-

χη των φυσικων ρολων και την απολυτη καταστροφη καθε θεσμου που διαχωριζει τους ανθρωπους με βαση το φυλλο ή τις σεξουαλικες προτιμησεις τους.

Σιγουρα οι αντρες εχουν πιο δυνατη φωνη αλλα ο αναρχισμος δεν θα αναπτυχθει μονο μεσα απο .ρητορειες.πολλα μπορουν και πρεπει να γινουν. Ας αποφασισουμε:

ζηταμε μια κοινωνια οπου θα γαμαμε οπου τυχει, εκτονωνοντας τα ση μερινα σεξουαλικά προβληματα και ταμπου αλλα σε τελευταια αναλυση αναπαραγοντας τα μια και ετσι πεφτουμε στη σεξουαλικη(την αδει α απο ερωτα) υπερκαταναλωση.

Η μηπως παλευουμε για μια κοινωνια οπου ο ερωτας θα ειναι ενας μεγαλειωδης κινητηριος μοχλος στην φυσικη πορεια προς την προοδο; μια κοινωνια οπου η ηδονη θα ειναι ελευθερο και συνειδητο αγαθο μακρινα απο καθε ειδους αναστολη;

Αν ζηταμε το δευτερο ας παλεψουμε να οικοδομηθει ενα πραγματικα μη ιεραρχικο αναρχικο κινημα. Γιατι αφου στην αναρχικη κοινωνια θα υπαρχουν μ α ζ ι και αρμονικα ανδρες και γυναικες, τοτε αναμεσα μας θα πρεπει να υπαρχει το σπερμα αυτης της καταστασης.

Τα μεγαλα αρσενικα, οι "ταυροι", οι σε λανθανουσα κατασταση εξουσι αστες να πανε στον δ ι α ο λ ο .

Αν θελουν επανασταση υπαρχουν τα διαφορα μ-λ οπου εκει τους βεβαιω χω αυζουζουν το ιδιο μαντους την φραση "ο ερωτας ειναι επανασταση".

Τα ρποια θετικα στοιχεια θα πρεπει να απλωθουν(και σιγουρα υπαρχουν).

Ατου βεβαια σιγουρευουμε πως θελουμε να μαστε αναρχικοι...

DANIEL

το παραπάνω κείμενο εκφρά-
τον συγκεκριμένο συντροφο
και όχι -κατ' ανάγκη- το συ-
νολο των "διαταρακτων"

ΚΑΛΕΣΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΩΝ ΓΗΠΕΔΩΝ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Αναφερομαστε σε σενα που εχεις νοιωσει στο πετσι σου τη
βια και το φασισμο των μπατσων, που ξερεις καλα τι θα πει
γχιλομπ, τι θα πει δακρυγονο.

Αναφερομαστε σε σενα που εχεις το θαρρος, ακομα και στην ο-
ποια δυρα να σηκωσεις ψηλα το κεφαλι, να ριξεις τη ροχαλα σου
στα μούτρα της εξουσιας.

Συντροφε οπαδε, ως ποτε θα καθισαι να σε πηδανε;
Δες τι γινεται γυρω σου. Μια κοινωνια νεκρωμενη στις τηλεορα-
σεις που νοιζεται μοναχα για το τομαρι της, να στήνει αδιαμα-
ρτυρητα κωλο στους εκμεταλλευτες και τους καταπιεστες. Ανθρωποι
ανικανοι κι ανεραστοι, ηλιθιοι και κακομοιρηδες...

Οι εξουσιαστές από την άλλη να τρώνε με δεκα κουταλια, να κο-
ροιδευουν με τον πιο χοντροκομμενο τροπο και σε οσους αρνου-
νται να κλεισουν τα ματια να στελνουν τα ΜΑΤ για να τους τσα-
κισουν.

Αυτη η κοινωνια ειναι ενας βοθρος. Μην ανεχτεις να σε βουτηξουν
και σενα στα σατα... Το αν πιστευεις φανατικα σε μια ομαδα
ειναι δικο σου προβλημα. Ομως αρκει να σκεφτεις λιγο για να κα-
ταλαβεις το παραμυθιασμα...

Πως μπορεί να είναι "ιδεα" η ομαδα όταν την έχουν κάνει εται-
ρια;

Γιατι αξίζει να φας ξυλο για παιχτες που αγοραστηκαν με διση-
κατομμυρια όταν εσυ (η οι γεροι σου) δουλευεις με δυο χιλιαδες
μεροκαμματο;

Ποιοι ειναι αυτοι που σε βαζουν να χτυπηθεις με τον συντροφο
σου (ναι, τον συντροφο σου) της αλλης ομαδας;

Ποιοι ειναι αυτοι που ενω σε μαστουρωνουν με τις ποδοσφαιρικες
τους πρεζες στελνουν μετα τους μπατσους να σου σπασουν τα
μούτρα;

Ποιοι ειναι η εξουσια; Ξερεις ποιοι...
Ο Κοσκωτας ο αρχιληστης που ηρθε εδω για να "ξεπλυνει" λεφτα
απο εμποριο ναρκωτικων.

Ο Σαλλιαρελης που στις επιχειρησεις του εργατες πεδαινουν σαν
σκυλια και που "τον εβαλαν φυλακη" να τριγυρναι οπου θελει
μαζι με 5 μπραβους προστασια, ενω εσυ, αν κλεφεις ενα κασσετο-
φωνο θα σε μαντρωσουν με 5 δεσμοφυλακες να σε γαμανε και να
σε κανουν πρεζονι.

Ο Βαρδινουγιαννης που ανεβαζει και καταβαζει κυβερνησεις και
που δηλωνει στην εφορια "Συνταξιουχος"...

Ο Γιδουπουλος ο σωματεμπορας με τα "νυχτερινα κεντρα"
Η κυβερνηση που καθε τοσο αμολαι τα σκυλια της για να σε "φρο-
νιμεφουνε"...

Τα κομματα και οι κωλοφυλλαδες τους που ουρλιαζουν "να συντρι-
βουν οι χουλιγκανς" και να μεγαλωσει η αστυνομικη τρομοκρατια.
Αυτοι ειναι η εξουσια, αυτοι ειναι οι υπευθυνοι.

Σκεφου οπαδε, το θεαμα που βλεπεις ειναι φτιαχτο. Το ξερεις κα-
λα πως τα παντα ειναι πουλημενα.

Γιατι τους αφηνεις να σε κανουν πιονι στα βρωμικα σχεδια τους

εναντιον σου;
Γιατι τους αφηνεις να σε θεωρουνε μαλακα;
Γιατι τους αφηνεις να υπαρχουν;
Τι μπορεί να γινει; Πολλα αν κατσεις και σκεφτεις.
Για να μη λεμε μαλακίες δεν σου ζηταμε να μας "ακολουθησεις".
Δεν ειμαστε εμεις οι αυθεντιες ουτε τραβαμε κανενα απο το αυτι
οπως τα κομματα. Εισαι ΕΣΥ και πρεπει να το καταλαβεις, που θα
αλλαξεις τη ζωη σου. Εχεις αποδειξει πως εχεις τον τσαμπονα
να πολεμησεις. Φθανει να βρεις τον αληθινο εχθρο. Οι οπαδοι της
αλλης ομαδας ειναι ιδιοι με σενα. Ιδια και για τους η εξαθλιω-
ση, ιδια η καταπιεση και η καταστολη.
Καποτε ισως βρεθηκες εναντιον τους, ισως σε χτυπησαν και τους
χτυπησες αλλα την ωρα εκεινη πισω απο καποια μπαλκονια, κα-
ποιοι γελαξαν, σιγουροι πως τα κλεμμενα τους πλουτη και η ε-
ξουσια ειναι για την ωρα ασφαλη. Αυτοι βαζουν το φυτιλι. Εσυ α-
πλα πολεμας τα αδερφια σου... Ακομα, μερικα ηλιθια σπασιματα
δινουν επιχειρηματα στους μπατσους και στη φυτοποιημενη κοινη
γνωση.

Ενας ειναι ο αληθινος εχθρος: Το κρατος.

Οσο ο εχθρος αυτος ειναι ζωντανος, οποια σημαια κι αν κραται
εσυ θα μετρας μελανιες απο γχιλομπ στην πλατη σου, θα φτωχαι-
νεις ενω η κτηνωδια θα μεγαλωνει... Ξερούμε και εμεις απο πρωτο
χερι πως ειναι να εισαι κοντρα στα γουρουνια, τι ειναι το
τμήμα και οι σκευωριες.

Χτυπα το κρατος οπου και οπως μπορείς.

Σπασε τις τραπεζες, τα μπατσικα και τους δημοσιους οργα-
νις. Διαδηλωσε χωρις κασιολ μα με μασκες και μολοτωφ εναντια
σε αφεντικα και εξουσια.

Αυτοοργανωσου μαζι με αλλους, οπαδους η οχι, οποιασδηποτε ομα-
δας σε οποιοδηποτε χωρο.

Καντε μικρες οργανωσεις που θα συνεργαζονται και θα δρουν μαζι.
Προσπαθησε να διαβασεις και να μαθεις ετσι ωστε να μην μπο-
ρουν να σε μπουκωνουν με οτι θελουν.

Πολεμα αγρια τους προεδρους και τις καθε ειδους βεντετες.
Μην αφεθεις να γινεις αλλο κοροϊδο και δουλός μεγαλων συμφε-
ροντων.

ΟΧΙ ΑΛΛΟ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ...

Εμπρος να περασουν στα χερια του κοσμου τα γηπεδα, τα εργο-
στασια, τα παντα.

Εμπρος να πεσει το κρατος και να αποφασισουν οι πολιτες για
τις τυχες τους χωρις αφεντικα και ανωτερους.

Για να παιζουμε μπαλα ετσι, οπως παιζαμε πιτσιρικαδες στην
γειτονια και στο σχολειο "ετσι για πλακα", για να κανουμε
αθλητισμο για να ειμαστε σε καλυτερη φυσικη κατασταση.

Για να ειμαστε εμεις οι πρωταγωνιστες και να μην ειμαστε α-
πλως οι "μαλακες" που παρακολουδουν απο την κερνιδα".

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ...

Οι ομαδες στα χερια των οπαδων με απολυτη ελευθερια, χω-
ρις η αξια να μετριεται με εκατομμυρια η βαθμολογιες, σε μια
κοινωνια που η ομαδα (αθλητικη η οχι) θα ειναι μια ΙΔΕΑ...

Εμπρος για μια ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΤΩ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΚΥΗ

6 την
"αλληλεγγυη"
εξεγερση

"Χιλιες φορες πιο ευκολο ειναι
απο την τρυπα μιας βελονας να περασετε
εναν ελεφαντα
η να φαρεφετε στο γαλαξια
χιλιες φορες πιο ευκολο ειναι να οθησετε
τον ηλιο
και να φυλακισετε τους ανεμους
να πειτε τη θαλασσα
και να κανετε εναν κροκοδειλο να μιλησει
ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΟ
απο το να οθησετε τη λαμψη μιας ιδεας με
καταπιεση
η να μας κανετε να ξεστρατισουμε
εστω και μια τριχα απο το δρομο που
διαλεξαμε".

(Του Παλαιστινιου ποιητη Ταουφικ Ζαγιαντ)

Εδω και ενα χρονο στα "καταχομενα" η
φλογα της εξεγερσης δεν λειει να οθησει.
Δεκαπενταχρονοι μαθητες απεναντι στα
γυμνασια της πιο καλοκουρδισμενης στρα-
τεματικης μηχανης στον κοσμο. Για μια ακο-
μα φορα η πετρα και η μολοτωφ ξεφτιλισαν
τις δυναμεις καταστολης, τις αυρες, τα δα-
κρυγονα, τις σφαιρες.

Τα στενα βρομακια στις φτωχογειτονιες
της Δυτ. Οχθης μυριζουν καμμενο λαστιχο
οι στρατιωτες και οι μπατσοι πηγαίνουν
εκει με το φοβο του 15χρονου ανταρτη με
τη σφεντονα. Μεσα σ'εναν χρονο εκατονταδες
οι νεκροι, χιλιαδες οι τραυματιες και οι
φυλακισμενοι, απειρες οι φρικαλεότητες.
ΟΜΩΣ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΑΠΟ ΠΟΙΟΝ; Απο τον εβραικο
λαο; Εναν λαο που γνωρισε στο πετσι του
τη γενοκτονια, τα κρεματορια και το α-
ουσβιτς; Εναν λαο που εγινε εξιλαστηριο
δυμα στις φαγωμαρες των εκατοτε ε-
ξουσιαστων; Ας μην ειμαστε αφελεις, υπευ-
θυνος δεν ειναι ο Εβραικος λαος, υπευ-
θυνοι ειναι (οπως παντα συμβαινει με τις
αλληλοσφαγες των λαων) αυτοι που κατεχουν
την οικονομικη και την πολιτικη εξου-
σια, υπευθυνοι ειναι οι πολιτικοι, οι
καπιταλιστες και οι στρατοκρατες. Ολοι
αυτοι που απεγνωσμενα φαχνουν να βρουν
ενα "εχθρο" για το "λαο τους", για να
μην ανακαλυφει πως ο πραγματικος εχθρος
βρισκεται στην ιδια του τη χωρα: στην
βουλη και τα υποργεια, στο γενικο εκί-
τελειο και το χρηματιστηριο, στην εκκλη-

σια και την συναγωγή.
ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΙ Ο
ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ;
Οι Παλαιστινιοι δεν χυνουν το αιμα τους
για κανενα Αραφατ, για κανενα "Παλαιστι-
νιακο κρατος", για τιποτα "Ενωμενες πολι-
τελες Μεσης Ανατολης", για καμια διεθνη
διασκεψη. Για το μονο λογο που αγωνιζονται
ειναι για να ειναι ε λ ε υ θ ε ρ ο ι

Τον αγωνα αυτο εχει (μερι-
κα) καταφερει να χειραγωγησει η προδε-
τικη εξουσιαστικη κλινικα του Αραφατ ετοιμη
να παιζει διπλωματικα παιχνιδια, να κα-
νει υποχωρησεις, ελιγμους και συμβιβα-
σμους, φτανει να της πεταχτει ενα κοκαλο
εξουσιας για να γλυφει, μια λωριδα γης
για να εξουσιαζει, φτανει να της δοθει το
"δικαιωμα" να εξουσιασει τον Παλαιστινι-
ακο λαο και κατοπιν κι αυτη με τη σειρα
της να αναγορευσει σε "εχθρο" τον "εβραιο"

Ειναι φανερο πως το μονο που χωριζει
Εβραιους και Παλαιστινιους (μα και ολους
τους λαους της γης) ειναι τα αφεντικα
τους (νυν και εκκολλητομενα). Δεν μινει
παρα να ξεφορτωθουμε τα αφεντικα και να
γινουμε κυριοι της ζωης μας. Ο Παλαιστι-
νιακος και ο Εβραικος λαος μπορούν και
πρεπει να βαδισουν μαζι το δρομο της αυ-
τοδιδευθυνσης, μπορεί και πρεπει να μετα-
τρεφουν την Παλαιστινιακη εξεγερση στην
ΚΟΙΝΗ ΤΟΥΣ κ ο ι ν ω ν ι κ η ε π α ν σ τ α σ η
εναντια στο κρατος και το κε-
φαλαιο, για την κοινωνια της κοινοκτη-
μοσυνης και της αναρχιας.

ΣΥΝΕΧ.,
απο σελ.
3

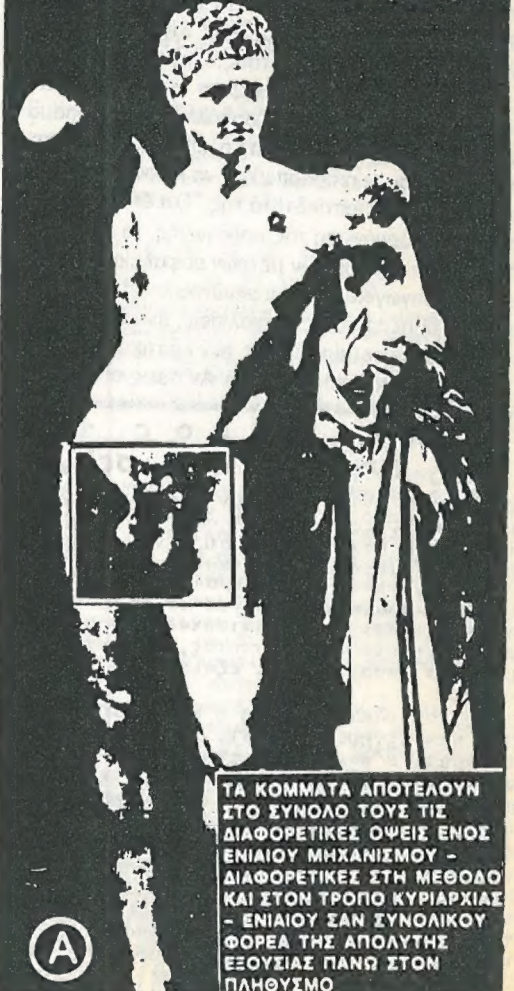

βραδυ, αναρχικοι συντρο-
φοι, μελη της διαταραξης,
"εισεβαλαν" στο λυκειο
και με σπρευ κατεγραφαν
στους τοιχους την οργη
τους: "Δεν ηταν αυτο-
κτινια, ηταν δολοφονια/κα-
τω το σχολειο-φυλακη",
"15 χρονων νεκρος/ενδικη
ση", "δεν ειναι τα βιβλια
δεν ειναι οι βαθμοι-εκει-
νο που μας λειπει ειναι
η ζωη", "οι μαθητες θα α-
πελευθερωθουν όταν κρεμα-
σουν τον τελευταιο υπουρ-
γο παιδειας με τα αντερα,
του τελευταιου λυκειαρχη

Οπου υπάρχει πνεύμα, υπάρχει κοινωνία.
Όπου λείπει το πνεύμα, υπάρχει κράτος.

Διαταραξη/ΕΑΝ
Αναρχικη ομαδα
Αργυρουπολης-Τερφιθεας

160 χρονια
τα κομματα της ελλ. δημοκρατίας
σας γραφουν στα αρχidia τους.
ΕΣΕΙΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΤΑ ΓΡΑΨΕΤΕ;

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ
ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥΣ ΤΙΣ
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΟΜΕΙΣ ΕΝΟΣ
ΕΝΙΑΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ -
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΣΤΗ ΜΕΘΟΔΟ
ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ
- ΕΝΙΑΙΟΥ ΣΑΝ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ
ΦΟΡΕΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ
ΠΑΝΘΥΣΙΜΟ

G. Landauer

6

Συντομή Ιστορία Του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ α' μέρος

Το παρακάτω κείμενο, αποσκοπεί σ' έναν βασικό στοχο, στο να δείξει πως ο αναρχισμός στην χώρα μας δεν είναι μια ανακάλυψη της τελευταίας 15ετίας, δεν είναι απλώς εκφραση καποιων εξεγερμένων-ή και "απροσάρμο-στων"- νέων (αποφείς πολυ διαδεδομένες στον κόσμο).

Ο αναρχισμός είναι ένα παγκοσμιο κοινωνικο-επαναστατικό κίνημα, με ιστορία μεγαλύτερη απο έναν αιώνα, ένα κίνημα με χιλιάδες αγώνες και θυσίες.

Απο την άλλη, εμείς σαν αναρχικοί αγωνιστές, φαχνο-ντας στην ιστορία του κινήματος μας προσδοκουμε να ανακαλύψουμε τα λάθη και να διαγνώσουμε τις συγκυ-ρίες, να βρούμε νέους δρόμους.

Το κείμενο αυτο αποτελεί μια πολυ περιληπτική πα-ρουσίαση μελέτης και ερευνας που έγιναν απο το 1985 ως και το 1988 στα πλαίσια των αναρχικών ομάδων "Διέθνιστης" και "Αυτοδιευθυνση" κυρία απο τον Δημήτρη Τ., άτομο που δεν είναι μέλος της διαταραξης. Το φαινόμενο (κάθως και το γραφίμο του κειμένου που δημοσιευουμε) συνεχίζεται απο μέλος της "Δ". Το κείμενο που δημοσιευουμε δεν είναι παρα ένα μικρο κομμάτι απο τον ογκο των στοιχείων που έχουν συγκεντρωθεί. Όλα αυτα ελπίζουμε πως συντομα θα μπο-ρεσουμε να τα εκδοσουμε σ' ένα βιβλίο που θα ξεκίνα απο την εκφραση (σπερματικά) αναρχικών ιδεών απο φι-λοσοφους της αρχ. ελλάδας και θα φτάνει μεχρι και την παραθεση αποσπασμάτων απο τα πρακτικά του συνε-δριου της πατρας και του συνεδριου της Ένωσης Αναρ-χικών. Θα τελειώνει με μια μελέτη για την σημερινή κατάσταση και της προοπτικές του αναρχικού κινήμα-τος. Η συνδρομή σας σ' αυτήν την προσπάθεια θα είναι καθοριστική, συνδρομή τόσο στο επιπεδο στοιχείων που πιθανον να εχετε όσο και στην προαιρετική οικονομι-κή σας βοήθεια.

ΟΙ ΑΠΑΡΧΕΣ

Οι πρώτες σοσιαλιστικές ιδέες φθάνουν στην Ελλάδα τα πρώτα χρο-νια μετα την επανάσταση του '21 και την ίδρυση του ελληνικού κρα-τους. Φορείς αυτών των ιδεών ήταν καποιοι ευρωπαίοι επαναστάτες (κυρία γάλλοι και ιταλοί) οπαδοι των πρώτων "ουτοπικών" σοσιαλι-στικών ιδεών του 19ου αι. και του 20ου αι. φθάνουν στην Ελλάδα εν-τε κινήθηκαν απο τα απολυταρχικά καθεστώτα των χωρών τους είτε ρομαντικά ονειρευόμενοι να ξαναστήσουν στην μόλις "απελευθερω-νη" Ελλάδα τις αρχαιοελληνικές πολιτείες της άμεσης δημοκρατίας και της εκκλησίας του δήμου.

Έτσι, το 1833 φτάνει στο παύλιον μια ομάδα γάλλων επαναστατών και δημιουργούν έναν μικρο κυκλο αποτελούμενο βασικά απο καποι-ους φιλελευθέρους διανοούμενους, μέλη αυτής της κίνησης ήταν ο δι-μοσιογράφος Π. Δρυμνιάδης, ο γιατρός Π. Σοφιανοπούλος, ο έμπορος Β. Δαυδογλου, η γυναίκα του η Μαρία, ο δικαστής Δρ. Οικονομου κ.α.

Οι αναρχικές ιδέες αρχίζουν να αποκτούν οπαδους με τον ερχομο του ιταλου αναρχικού Α. Μιλικάρε. Ήρσιπριανι το 1862. Τότε συγκροτείται ένας πρώτος χαλαρος αναρχικός κυκλος με πρωτε-ργατες τους 2 Δαυδογλου/η ομάδα αυτη θα συμμαχησει σε μια αντιμο-ναρχική εξέγερση που θα ξεσπάσει στην Αθήνα αλλα σε λίγο καιρο θα διαλυθεί για να ανασυγκροτηθεί πάλι το 1867. Δυο μελη αυτής της ο-μάδας θα συμμαχούν το 1871 στην παρισινή κομμουνιστική, η Δ. Δαυδογ-λου (που θα σκοτωθεί κατά την διάρκεια της εξέγερσης) και ο Πάυλος Α. Ρ. Γ. Υ. Ρ. Ι. Δ. ης που θα γίνει πολυ γλωσσος στους ευρωπαϊκούς επαναστατικούς κυκλους καθώς σε λίγο καιρο θα αρχίσει την έκδοση του περιοδικου "Αλμάνακ ντε λα κέσ τριον σο σ θ α λ". Ένας άλλος αναρχικός, ο πλωτίνος ροδοκανατής, μετα την εξέγερ-ση του 1862 θα πάει στο μεξικό και θα είναι αυτός που θα θεμελιω-σει το εκεί αναρχικό κίνημα καθώς θα κάνει τις πρώτες λατινοαμερι-κανικές εκδόσεις έργων του προουντον.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΑΤΡΑΣ

Η πρώτη όμως ομάδα που θα αναπτύξει πλατεία δραστηριότητα και θα προσε γκίσει τα λάτεια στρώματα ήταν ο "Δημοκρατικός Συλλογος Πα-τρας". Μέλη αυτής της ομάδας ήταν ο δικηγόρος Κ. Μπομποτής, ο Δ. Αμελι-κοπούλος, ο λογιστής Κ. Γριμάνης, ο παναγιώτης και ο Άλκος Ξυμοφο-πούλος, ο Ίρραννης Δομακοπούλος κ.α. Συντομα ο "Δ.Σ.Π." θα αποκτη-σει διασυνδέσεις με το διεθνές αναρχικό κίνημα και το 1876 θα στείλει μηνύμα προς το διεθνές αναρχικό συνέδριο της βέρνης ενώ σε λίγο θα ερθεί σε επαφή με τα ιταλικά αναρχικά περιοδικά "Πλε-μπε" και "Μαρτελο".

Μεσα απο το καταστατικό του συλλογου φαίνονται ξεκαθαρά οι αναρ-χικές του αντιλήψεις: "...πιστευουμε στην αναγκη της επανάστασης που θα 'χει σαν στοχο την καταστροφή του κρατους και που θα πραγ-ματοποιηθεί με την αδελφοτητα και την παιδεία". Σε άλλο σημείο γρά-φουν: "...ακραν αποκεντρώσιν και τελείαν αυτοδιοίκησιν του δήμου, δηλ. κάθε δήμος να είναι ολως διολου ανεξάρτητος και να διοικεί-ται μονος του".

Το 1877 ο Συλλογος θα συμμαχησει στο Διεθνές Αναρχικό Συνεδριο της γανδης με εκπροσωπο τον ιταλο αναρχικό Αντρεα Κόστα. Την ίδια χρονία θα εκδοθεί και το πρώτο (και τελευταίο) τευχος της εφημερι-δας του συλλογου, η "Ελληνική Δημοκρατία". Η αντιδραση στην συνεχώς αυξανόμενη αναρχική δραση θα είναι άμεση. Με εντολή του εισαγγελέα Λυμπερακή πολλα μέλη της οργανωσης σλαμβανονται ενώ εντυπο υλικό κατασχεται. Η πρώτη αυτη αναρχική ομάδα θα αποτελεί πια παρελθόν. Ο σκορος όμως της αναρχίας είχε ήδη ριζώσει σε άλλες πόλεις: στην μεσσηνη, στα φιλιατρα, στο Λιγιο, στην κεφαλονία, στην κερκυρα, στην βρωμοπολη, στην Αθήνα έχουν ξεπεταχτεί αναρχικοί πυρηνες και συν-δεσμοι. Στην Αθήνα ξεκίνα η έκδοση της εφημερίδας "Αλ α λ ε ι ας" ενώ στην βρωμοπολη έχει δημιουργηθεί ο "Αναρχικός Πραγματικός Ομι-λος". Την περιοδο εκείνη η βρωμοπολη (και γενικότερα η ευρος) η-

ταν απο τις αναπτυγμένες περιοχές του ελληνικού κρατους με δεκα-δες ναυπηγεία και βυρσοδεφεία. Ο "Α.Ε.Ο." θα γνωρίσει μεγάλη ανα-τύξη και οι αναρχικές ιδέες θα έχουν μεγάλη απήχηση στα λαϊκά στρώματα. Μεσα σ' αυτο το κλίμα θα ξεσπάσει το 1879 ένας απο τους πιο αγρίους απεργιακούς αγώνες. Με αφορμή τη απολυση καποιων ερ-γατών ξεσπά απεργία που θα κρατήσει 3 μήνες και θα πάρει την μορ-φή εξέγερσης. Θα σκοτωθεί ένας χωροφυλακας και θα τραυματιστούν δε-κάδες. Ένα βυρσοδεφείο πυρπολήθηκε ενώ οι οδομαχίες, ο πετροπολεμος και οι συγκρούσεις με χωροφυλακες και απεργοσπαστες θα βαστούν για μερες. Λίγο μετα την εξέγερση θα εκδοθεί τον Ιουλιο του 1880 η εφημερίδα του "Α.Ε.Ο.", η "Εφημερίδα του λαου".

Ετην κερκυρα οι επαναστατικές ιδέες έχουν εμφανισθεί απο πολυ παλία καθώς το νησι αυτο έχει πιο άμεση επαφή με την ιταλία. Ηδη απο το 1849 εκδίδεται απο τον ιωσηφ μομφερατο η σοσιαλιστική εφη-μερίδα, "Αναγεννησις". Το 1877 συγκροτείται αναρχικός πυρήνας σε στενή επαφή με τους αναρχικούς της πατρας. Απο την κερκυρα καταγο-ταν και ο μαρτυρας του αγροτικού κινήματος της θεσσαλίας, ο παρι-νος Αντυπας, άτομο βαθεία επηρεασμένο απο τον αναρχισμό.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Απο το 1892-93 και για δεκα περίπου χρονία, η αναρχική δραστηριο-τητα θα ατονίσει καθώς οι αναρχικοί θα προσχωρήσουν σε ευρύτερα σοσιαλιστικά σχήματα στα οποία συμμετεχουν αναρχικοί αλλα και μαρ-ξιστες και μετριοπαθείς σοσιαλδημοκρατες. Η σημαντικότερη οργανω-ση είναι ο "Κ.Ο.Σ.Μ.Ο.Σ." στον οποίο κυριαρχουν οι μετριοπαθείς σο-σιαλιστες όπως ο Καλλεργης, ο Δρακουλης και ο Χοΐδας. Η ρήξη των α-ναρχικών μ' αυτές τις οργανώσεις ξεσπά το 1893 με αφορμή την συμμε-τοχή των μετριοπαδων στις εκλογες, για ένα συντομο διάστημα δημιου-ργείται η "Σοσιαλιστική Αδελφότητα" (που επίσης έχει "μεικτο" χα-ρακτηρα) για να δημιουργηθεί τέλος το 1896 μια καθαρά αναρχική ο-μάδα που συσπειρώνεται γύρω απο την εφημερίδα "Επί τα προσω". Η ε-φημερίδα εκδίδεται με πρωτοβουλία του εργατή Καραμπηλιά, του τυ-πογράφου Μαγγαναρα και του δικηγόρου Καλλιωνίτη. Στην εφημερίδα δη-μοσιεύονται (εκτος απο τα αλλα κείμενα) αποσπασματα απο έργα του Χροποκτιν, του μαλταστα αλλα και του ραβασολ και του Ανρυ. Η εφη-μερίδα διακινείται πλατεία, σ' όλη την έκταση της βορείας και δυτι-κής πελοποννήσου αλλα ακομα και στην ζακύνθο και την κεφαλονία.

Οι πατρινοί αναρχικοί, αγωνίζονται σε καθημερινή σχεδον βάση τα χω-ρία της περιοχής, μιλάνε στους αγροτες, τους μοιράζουν προκηρύξεις, εφημερίδες και βιβλία. Ξεσπάλλουν την περιοδο αυτη επικρατεί αναβρα-χμος ανανέστατους αγροτες καθώς η Αγγλία έχει σταματήσει την ει-σπώγη κορινθιακής σταφίδας (που αποτελεί το κυριο αγροτικό προϊόν της περιοχής) και έτσι τονοι σταφίδας μένουν απούλητοι ριχνοντας τους αγροτες στα νυχία των τοκογλυφών.

Στην Αχάα και την Ηλεία ξεσπά αγρία αγροτική εξέγερση με επικε-ντρο το χωριο Σκουροχωρι. Όλα ξεκινουν όταν οι αγροτες αρνούνται να πληρώσουν φόρους και κινηγουν ή και σκοτώνουν τους φοροεισπρα-χτορες. Αυτοί οι όμως επιστρέφουν με την βοήθεια της χωροφυλακής και έτσι ξεσπούν ενωπλες συγκρούσεις. Σ' όλα τα χωρία κυματίζουν μαυρες σημαίες ενώ η γαλλική πρεσβεία της Αθηνas, σε υπομνημα της προς την γαλλική κυβερνηση αναφέρει: "...η δημοσία τάξη διαταραχθηκε στην πελοποννήσο διαρκώς τον τελευταίο καιρο και η κυβερνηση πι-στευει πως υπεύθυνοι είναι οι αναρχικοί". Η εξέγερση τελικά θα κα-ταπνίγει με την μεταφορά στρατιωτικών τμημάτων. Οι νεκροί θα είναι δεκάδες.

Στο μεταξύ στην πατρα, ο αναρχικός τσαγκάρης Δημήτρης Μάτσας ε-κτελεί τον τραπεζίτη Φραγκοπούλο και τραυματίζει τον μεγαλέμπορο Κολια. Μεσα σ' αυτο το κλίμα δολοφονείται απο ασφάλτες ο αναρχικός Δημήτρης Μπαντουνας, 14 αναρχικοί φυλακίζονται, κλείνει το "Επί τα προσω" και κατασχονται ποσότητες εντυπου υλικού. Ο Μάτσας θα κρατήσει υποδειγματική σπασή μέσα στην φυλακή και παρα τα βασανι-στηρια δεν θα εμπλεξει κανέναν άλλο συντροφο δηλώνοντας μεχρι το τέλος πως εδρασε μονος του. Τελικά θα αυτοκτονήσει στο κελί του χωρίς να φτάσει ποτε σε δίκη.

Η κρατική τριτοκρατία όμως, δεν θα καμψεί τους αναρχικούς και ε-τσι σε λίγο η έκδοση του "Επί τα προσω" θα ξαναρχίσει. Το 1898, ο α-ναρχικός θεοδωρίδης, προκειμένου να γιορτασει τον ...γάμο του με-την επίσης αναρχική, φτωχικήν δροσοπούλου, αποπειράται να εκτελεσει 2 πατρινους καπιταλιστες. Τον μαρτη του ιδιου χρονου, οι εργατες γε-ωργίου και χαρδίτης κανουν προσπάθεια να εκτελεσουν τον βασιλιά. Τελικά η σποκείρα τους θα αστοχησει όμως θα χρεωθεί και αυτη στους αναρχικούς με αποτελεσμα να ξεσπάσει νεο κύμα καταστολής. Πολλοι πατρινοί αναρχικοί θα αναγκαστούν να καταφύγουν στο εξωτερικό. Ο Καραμπηλιάς, ο Χαχίρας και ο Γιαννοπούλος θα πάνε στην Αίγυπτο και εκεί οι αναρχικές ιδέες θα γνωρίσουν μεγάλη αναπτυξη ανανέστα στο ελληνικό στοιχείο, κυρία στο καιρο και την Αλεξανδρία. Θα εκ-δοσουν την εφημερίδα "Η τ ο μ α ν ι", στα ιταλικά, καθώς δεν θα βρουν τυπογραφείο με ελληνικά στοιχεία (σημερα στην ελλάδα, κυκλο-φορεί απο την "Διεθνή βιβλιοθήκη" μια μπροσουρα που είχε εκδοθεί το 1912 απο τον "Αναρχικό ομιλο καΐρου", λεγεται "κατω η μασκα" και είναι σίγουρα ενδιαφερούσα).

Πολλοι πατρινοί αναρχικοί θα πάνε στην δ. ευρωπη και την αμερική, ενώ αλλοι θα στελεχωθούν το αναρχικό κίνημα στον πυργο και την Α-θήνα. Πάντως το σίγουρο είναι πως με όλα αυτα, η αναρχική δραση στη πατρα θα "πέσει" και απο το 1898 και μετα θα μπορούσαμε να χαρακτη-ρίσουμε σαν κεντρο του ελληνικού αναρχισμού τον πυργο.

Αναρχικός Ομιλος Πυργου

Έτσι ουσιαστικά, η πλατεία δραση του Α ν α ρ χ ι κ ο υ Ο μ ι - λ ο υ Π υ ρ γ ο υ ξεκίνα απο το 1898, με την εξασθένιση της ομάδας της πατρας. Τον οκτωβρη του 1898 ξεκίνα η έκδοση της εφημερίδας "Νεο φως".

Στις εκλογες του 1899, αναπτύσσεται αναρχική αντεκλογική καμπανία και στο 17ο τευχος του "Ν.Φ." εξαγγέλλουν: "Ο χ ι δ ε ν ψ η φ ι - ζ ο μ ε ν. Η βουλή δεν είναι δι' ημας, ουτε οι νομοι, ουτε το συνταγ-

την ασπίδα του ΜΑΤατζή και το γκλόμπ που ηθάν α-
μεσως να προστατεύσουν τους
εμπορους στο θεαρεστό εργο-
τους, στο θανατερό τους αλι-
σβερίσι.
ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ"
ΤΟΥΣ-ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η "ΗΘΙΚΗ"
ΤΟΥΣ.

Αν όλα αυτά δεν σου λένε
τίποτα, αν εξακολουθείς να
παράμενεις απαθής, αν εξα-
κολουθείς να πιστεύεις πως η
αντιμετώπιση των ναρκωτικών
είναι δουλειά της αστυνομίας
και των "σφωφονιστικών ιδρυ-
ματων", δεν έχει καμία ση-
μασία να συνεχίζεις να δια-
βάζεις αυτό το δελτίο, θα
είναι χάσιμο χρόνου για σε-
να. Όμως μην το πεταξεις, βα-
λτο σ' ένα συρτάρι και κατο-
πιν εναποθέσε τις ελπίδες
σου στους μπάτσους, στους
παπάδες (που ξέρεις, με κανε
να ευχαίλεο μπορεί να ξορκι-
σουν το κακό). Εναποθέσε τις
ελπίδες σου στην επιτροπή
που θα φτιάχτει με τη συμμε-
τοχή υπουργείων και "κοινω-
νικών φορέων". ΒΑΛΕ ΟΜΩΣ ΑΥΤΟ
ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΡΤΑΡΙ
γιατί μπορεί μετά από κανα
χρόνο- και ενώ η επιτροπή
θα συνεδριάζει και οι γρα-
φειοκράτες της θα βγαίνουν
πομπώδεις λόγους και μεγαλο-
στομίες διακηρύξεις-μπορεί
λοιπόν την ίδια ώρα το παιδί
σου, ο φίλος σου, ο αδερφός
σου να πεθαίνουν στην του-
αλέτα ή σε κανένα γιατί με
την συριγγία καρφωμένη στο
χερί. Τότε θα φάξεις στο συ-
ρτάρι μα θα είναι πολύ αργά.
Γιαυτό λοιπόν συρλιάζουμε:
ΔΡΑΣΗ ΤΩΡΑ-Η ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΘΑΝΑΤΟΣ...

Ασε τους φαφλατάδες δια-
νοούμενους να ζητάνε από το
κράτος να πάρει μέτρα, που
ναι, μπορεί να φαίνονται
(η και να είναι) ριζοσπαστικά
αλλά που όμως το κράτος ποτε
δεν προκειται να πάρει. Άς πα-

φουμε να εναποθέτουμε στο
κράτος την λήψη αποφάσεων
και ας τις πάρουμε ΕΜΕΙΣ. Ας
προστατεύσουμε ΕΜΕΙΣ τα αρ-
ρώστα αδερφία μας.
ΕΜΕΙΣ και μόνο ΕΜΕΙΣ μέσα
από την αυτοεργανωμένη παλη
μας, μόνο μέσα από τις λαί-
κες επιτροπές μπορούμε να
χτυπήσουμε την διακίνηση των
ναρκωτικών, ΕΜΕΙΣ μπορούμε
να χτυπήσουμε και προληπτι-
κά τα ναρκωτικά μέσα από μια
ειλικρινή και μη δογματική
ενημέρωση.

ΚΑΙ ΜΗ ΞΕΧΝΑΣΤΕ: Τα ναρκωτικά
δεν εξαντλούνται στις τοξι-
κές ουσίες. Ναρκωτικά είναι
και η τηλεόραση, ο καταναλω-
τισμός, οι δόσεις, οι πολι-
τικές ηγέτες, τα κομμάτια, το
ΠΡΟΠΟ, οι παρελασεις και οι
εθνικές εκτελείς, το ποδό-
σφαιρο, ο Γκαλς, ο Κοσκωτάς.
Ναρκωτικό είναι κάθε μηχανι-
σμός που ελέγχει τη σκέψη
και τον τρόπο ζωής μας, που
επιχειρεί να πλάσει τεχνητά
τη συνείδηση μας και να μας
υποτάξει στα συμφέροντα της
εξουσίας.

"Είδα τα μεγαλύτερα κεφάλια
της γενιάς μου ρημάχμενα από
την τρέλα υστερική
γυναι, ξελιγωμένα, σερναμένα
χαράματα σε δρόμους νεγρί-
κους
ζητώντας μια αγρία δόση, χιπ
τίνδες αγγελοπροσώπους, κορω

μενους
με τα παναρχαία βαποράκια,
για την αστρική γεννητρία
στη μηχανή της νυχτας".
Η ΠΑΛΗ ΞΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙ-
ΚΑ
ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΗ
ΞΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ ΤΑ ΑΞΕΝΤΙΚΑ

Διαταραχή
Αναρχική ομάδα
Αργυρουπόλης-Τερψιθεας

μα, ούτε οι στρατοί, ούτε τίποτα εξ' ους αποτελούν το παρ' αν τυρρα-
νικό καθεστώς α λ λ α δια εκείνους που μας κλέπτουν, μας τυρρα-
νούν, μας ποτίζουν καθημερινώς δηλητήριο". Η ημέρα των εκλογών
βρήκε τους αναρχικούς στους δρόμους, με τις μαυρές σημαίες τους, να
τραγουδάνε την "μασαλιωτίδα των εργατών" (τραγούδι που οι ελληνοί
αναρχικοί είχαν υιοθετήσει σαν υμνο και που τελείωνε: "ήκη επάνω
το δικό σε κραζει/κοίτα γυρω κορακία κι ακριβιά/η γροθιά κι όχι
πια το μαρσι/στέλει ο ήλιος καινούρια ακτίνα!")

Ο Α.Ο.Π. συμμετείχε στο διεθνές αναρχικό συνέδριο του Παρισιού,
το 1900 με εισηγήση που εστειλε. Δι' αμεσά στα άλλα αναφέρονται: "...
υπο την επίδραση των ιδεών μας οργανώθηκαν πολλές συγκεντρώσεις
και διαμαρτυρίες, ιδίως εναντίον στην τοκογλυφία και τους φούρους. Οι
φοροεισπραχτορες και άλλοι δημοσίοι υπαλλήλοι έγιναν δεκτοί με πυ-
ροβολισμούς (...) πολλοί συντροφοί και άλλοι αγρότες συνελλήθησαν
και ριχτήκαν για πολλούς μήνες στις φυλακές. Το ίδιο διάστημα πολ-

λες τρομοκρατικές αποπειρές οργανώθηκαν εναντίον ορισμένων κεφα-
λαιούχων (...) ακόμα μεταφράσαμε και διανείμαμε, με ύβουνη του συν-
κρ α τ ο ς του μπικουνίν, το Δ ν α ρ χ ι α - η φ ι λ ο σ ο φ ι α
κ α ι τ ο ι δ α ν ι κ ο τ η ς του προποτίν, το Δ ν α ρ χ ι κ ο
ε ρ γ ο του ζιράρ κ.α.

Ο Αναρχικός όμιλος ηρώου ανεπτυξε πλατεία δραστηριότητα και ει-
χε μεγάλη απήχηση στα αγροτικά, τα εργατικά και τα νεολαϊστικά
στρώματα. Ακόμα και σήμερα ηλικιωμένοι πυργιώτες, θυμούνται ή ακου-
σαν να γίνεται λόγος για τους αναρχικούς, για ενοπλές επιδρασεις ε-
ναντίον σε τοκογλυφούς ή σε βιομηχανούς. Τέλος, πολλοί θυμούνται
για κάποια αποπειρά αναρχικών να καφούν μέσα σε μια νυχτα όλα τα
τοκογλυφικά και συμβολαιογραφικά γραφεία της πόλης και έτσι να α-
παλλάξουν τους φτωχούς από τα χρεη τους (το γεγονός αυτό το είχε
περιγράψει ένας ηλικιωμένος πυργιώτης, σε μια τηλεοπτική εκπομπή
πριν 3 περίπου χρόνια)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Αθώωθηκε ισοβίτισσα για ναρκωτικά

ΚΟΜΟΤΗΝΗ (Γραφείο
Βορ. Ελλάδας). Λιβανέζα
που είχε καταδικαστεί για
μεγάλη ποσότητα ναρκωτι-
κών και πρωτόδικα καταδι-
καστηκε σε ισόβια δεσμά,
χθες... αθώωθηκε από το
Πενταμελές Εφετείο Κα-
κουργημάτων Θράκης, ενώ
με την ίδια απόφαση ο επί-
σης ισοβίτης φίλος της κα-
ταδικάστηκε τελικά σε κά-
θειρή 15 ετών.

Ο Λιβανέζος Ελίας Πιρ
26 χρόνων και η Τηρεσία
Γκαμπριέλ 32 χρόνων, είχαν

ΣΕ 10 χρόνια κάθειρή μετατράπηκαν τα δις ισόβια που
είχαν επιβληθεί πρωτόδικα στον σεσημασμένο έμπορο
ναρκωτικών Θεοδ. Α. Λαγκαδίτη, 45 χρόνων, συντηρητή
ασανσέρ, από το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών.

Ο Λαγκαδίτης, καθώς και ο Γάλλος συγκατηγορούμένος
του Τιερί Μας, 32 χρόνων, δικάστηκαν χτες από το Πεντα-
μελές Εφετείο της Αθηνών για δεύτερη φορά, αφού ο
"Αρείος Πάγος" έκανε δεκτή την αίτηση αναιρέσης που
είχαν υποβάλει κατά της απόφασης του ίδιου δικαστη-
ρίου, το οποίο τους είχε επιβάλει κάθειρή 17 και 12
χρόνων, αντίστοιχα.

Πρωτόδικα ο Γάλλος είχε καταδικαστεί σε 17 χρόνια,
ενώ χτες του επιβλήθηκε ποινή 5,5 χρόνων.

★ ΣΤΙΣ 22 Φεβρουαρίου θα
δικαστεί η δικηγόρος Κα-
τερίνα Ιατροπούλου. Κα-
τηγορείται για υποβολή δύο ισό-
βιτων και για παράβαση του νό-
μου περί ναρκωτικών.
Ναρκωτικά φορτώνουν στην
Ιατροπούλου, ναρκωτικά στη Βο-
γιατζή, φαίνεται ότι οι διωκτικοί
μηχανισμοί τα πάνε καλά με το
"πλάσάρισμα" της ηρωίνης...

συλληφθεί στους Κήπους
Εβρου στις 29 Οκτωβρίου
1987, γιατί μέσα σ' ένα «Σι-
τρόν» είχαν κρύψει 130 κι-
λά χασισέλαιο και 40 κιλά
χασίς, που τα μετέφεραν
από την Τουρκία

το διεθνές αναρχικό κίνημα

-Η κατάσταση αυτή την στιγμή στην
πολωνία για τους αναρχικούς (και γε-
νικότερα για τους ριζοσπαστές αντι-
καθεστωτικούς) είναι αρκετά χαλαρή
και οι περισσότεροι φυλακισμένοι
έχουν απελευθερωθεί. Πφρ' όλα αυτά,
σκέττα αναρχικών διαρκώς ερευνου-
νται και κατασχόνται βιβλία, εντυ-
πα και σημειώσεις.

Αυτή την στιγμή υπάρχουν αρκετοί
αναρχικοί στην πολωνία οι περισσο-
τεροι από τους οποίους δρουν μέσα
απο εναλλακτικά-οικολογικά σχήματα
οπως η WTP. Σε αρκετές όμως κολές
η WTP έχουν σχεδόν αμιγή αντιεξου-
σιαστικό χαρακτήρα και κυρία στο
γκιντάνσκι όπου εκδίδεται το αναρχι-
κό περιοδικό "CAPPELLA". Οι πολωνοί
συντροφοί κανουν και μια πρωτοτυπη
εκκλήση, να τους στείλουμε ενα...
δυσευρετο είδος στην ΠΟΛΩΝΙΑ σπρεϋ
σε ζωηρα χρώματα (προσοχή... όχι σε
κοκκίνο...).

οπως λενε οι πολωνοί συντροφοί:
"Οι τοίχοι στην χώρα μας είναι λυ-

πημενοι, γκριζοί, ανεκφραστοί". Δς
στείλουμε λοιπόν οσα πιο πολλά
μπορούμε (οχι παραπάνω απο 3 σ' ένα
πακέτο): KRZYSZTOF GALINSKI
UL. KRASZEWSKIEGO 37/34
81-815 Sopot POLAND

-στο 17ο τευχος της αμερικανικής
αναρχικής εφημερίδας "Αναρχυ", δη-
μοσιεύεται σχεδον ολοσέλιδο γραμ-
μα της "διαταραξης" σχετικά με τα
γεγονοτα μετα την δικη του μελίστα

-στις φυλακες της πολιτειας του Ο-
χάϊο, 400 περίπου κρατούμενοι, συγκ-
ροτησαν το δικο τους συνδικατο και
κατοπιν προσχωρησαν στο IWW, το αμε-
ρικανικο, αναρχικο, εργατικο συνδικα-
το. Ο πρωτεργατης ομως αυτου των
συνδικατου των φυλακισμενων, ο αναρ-
χικος Τζον Περοτι οδηγείται σε εξω-
ντωση απο την διευθυνση των φυλα-
κων που ελπιζει πως ετσι θα καμφεί
το κινημα των φυλακισμενων. Ο Τζον
βρισκεται στην απομονωση και όλα
τα προσωπικά του αντικείμενα έχουν
κατασχεθεί. Δς εκφρασουμε αμεσα την
αλληλεγκυη μας στην διευθυνση:

FOR JOHN PEROTTI
167712, P O B : 45699
LUCASVILLE, OHIO, 45699- 000f
USA

Μια αναρχική ομάδα προστέθηκε στον κατά-
λογο των «εναλλακτικών» πολιτικών κομμάτων
και κινήσεων που ξεφυτρώνουν τελευταία στη
Γιουγκοσλαβία. Το περιοδικό του Βελιγραδίου
«Πολίτικα Εξπρές», αναγγέλλει στο τεύχος του
που μόλις κυκλοφόρησε, την ίδρυση, στη Σλο-
βενία, πολιτικής ομάδας που φέρει την ονομα-
σία «Ακαδημαϊκή Αναρχική Συμμαχία».

ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ κοινής υστικής

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

K. ΣΥΜΠΝΑΙΟ

X. ΜΑΡΙΝΟ

